

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

58. aastakäik

17. veebruar 2015

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/242, 9. oktoober 2014, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõuandekomisjonide toimimise kohta ühise kalanduspoliitika raames 1
 - ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/243, 13. veebruar 2015, millega muudetakse seoses kõrge patogeensusega linnugripiga määruse (EÜ) nr 798/2008 I lisas Ameerika Ühendriike käsitlevat kannet selliste kolmandate riikide, territooriumide, tsoonide ja piirkondade loetelus, millest võib importida liitu või vedada läbi liidu teatavaid linnukasvatussaadusi ⁽¹⁾ 5
 - ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/244, 16. veebruar 2015, milles käsitletakse kinoliin-kollase lubamist mitte toidu tootmise eesmärgil peetavate loomade söödalisandina ⁽¹⁾ 8
 - ★ Komisjoni määrus (EL) 2015/245, 16. veebruar 2015, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1177/2003 (tulu ja elutingimusi käsitleva ühenduse statistika (EU-SILC) kohta) teenustele juurdepääsu käsitlevate teiseste sihtmuutujate 2016. aasta loetelu osas ⁽¹⁾ 11
- Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/246, 16. veebruar 2015, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 21

OTSUSED

- ★ Poliitika- ja julgeolekukomitee otsus (ÜVJP) 2015/247, 10. veebruar 2015, Afganistanis läbiviidava Euroopa Liidu politseimissiooni (EUPOL AFGHANISTAN) juhi ametisse nimetamise kohta (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015) 24

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

- ★ Komisjoni otsus (EL) 2015/248, 15. oktoober 2014, meetme SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) kohta, mida Slovaki Vabariik rakendas ettevõtjate Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) ja Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) suhtes (teatavaks tehtud numbri C(2014) 7277 all)⁽¹⁾ 25
- ★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/249, 10. veebruar 2015, otsuse 2006/502/EÜ (millega nõutakse liikmesriikidelt meetmete võtmist, et tagada üksnes lastekindlate tulemasinate turuleviimine ning keelustada uudsete tulemasinate turuleviimine) kehtivuse pikendamise kohta (teatavaks tehtud numbri C(2015) 603 all)⁽¹⁾ 41
- ★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/250, 13. veebruar 2015, millega muudetakse otsuse 2004/558/EÜ I ja II lisa seoses veiste infektsioosset rinotrahheiidist vaba staatusega Saksimaa, Saksi-Anhalti, Brandenburgi, Berliini ja Mecklenburg-Vorpommerni liidumaades Saksamaal (teatavaks tehtud numbri C(2015) 706 all)⁽¹⁾ 43
- ★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/251, 13. veebruar 2015, millega muudetakse rakendusotsust 2014/709/EÜ, milles käsitletakse loomatervishoiualaseid tõrjemeetmeid seoses sigade Aafrika katkuga teatavates liikmesriikides (teatavaks tehtud numbri C(2015) 710 all)⁽¹⁾ 46
- ★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/252, 13. veebruar 2015, millega muudetakse seoses kõrge patogeensusega linnugripiga otsuse 2007/777/EÜ II lisas Ameerika Ühendriike käsitlevat kannet selliste kolmandate riikide või nende osade loetelus, millest lubatakse liitu tuua lihatooteid ning töödeldud magusid, põisi ja sooli (teatavaks tehtud numbri C(2015) 714 all)⁽¹⁾ 52
- ★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/253, 16. veebruar 2015, millega kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad proovivõttu ja aruandlust vastavalt nõukogu direktiivile 1999/32/EÜ seoses laevakütuste väävlisisaldusega 55

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2015/242,

9. oktoober 2014,

millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõuandekomisjonide toimimise kohta ühise kalanduspoliitika raames

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 45 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EL) nr 1380/2013, eelkõige selle artiklis 43, on sätestatud nõuandekomisjonide moodustamine, et edendada sidusrühmade tasakaalustatud esindatust kalanduse ja vesiviljeluse valdkonnas ning aidata kaasa ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisele.
- (2) Nõuandekomisjonid võivad esitada komisjonile ja asjaomasele liikmesriigile soovitusi ja ettepanekuid kalapüügi majandamise ning kalapüügi ja vesiviljeluse sotsiaal-majanduslike ja kaitsealaste aspektide kohta. Nõuandekomisjonid võivad teavitada komisjoni ja liikmesriike probleemidest, mis on seotud kalapüügi ja vesiviljeluse majandamisega ning kalapüügi ja vesiviljeluse sotsiaal-majanduslike ja kaitsealaste aspektidega asjaomases geograafilises piirkonnas või pädevusvaldkonnas, ning toetada tihedas koostöös teadlastega kaitsemeetmete väljatöötamiseks vajalike andmete kogumist, edastamist ja analüüsimist.
- (3) Kui nõukogu otsusega 2004/585/EÜ ⁽²⁾ moodustati seitse piirkondlikku nõuandekomisjoni, siis määruse (EL) nr 1380/2013 III lisa hõlmab määruse (EL) nr 1380/2013 kohaselt moodustatud nelja uut nõuandekomisjoni.
- (4) Kuna uued nõuandekomisjonid on moodustatud määrusega (EL) nr 1380/2013, tuleb kindlaks määrata menetluskord nende tegevuse alustamiseks.
- (5) Võttes arvesse, et kõnealused nõuandekomisjonid peaksid piirkondlikus ühises kalanduspoliitikas mängima olulist rolli, ning järgides määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 3 punktides b ja f sätestatud hea valitsemistava põhimõtteid, tuleb kooskõlas kõnealuse määruse artikli 43 lõikega 1 tagada, et nõuandekomisjonide struktuur aitaks edendada kõigi seaduslike sidusrühmade tasakaalustatud esindatust kalanduse valdkonnas, sealhulgas väikesemahulise kalapüügiga tegelevate laevastike puhul ning vajaduse korral ka vesiviljelussektoris.
- (6) Väikesemahuline kalapüük mängib arvukate rannikuäärsete kogukondade jaoks olulist sotsiaalset, majanduslikku, keskkonna-alast ja kultuurilist rolli kogu Euroopa Liidus. Seepärast on vaja tagada väikesemahulise kalapüügiga tegelejate tõhus osalemine nõuandekomisjonide töös, võttes arvesse sellise osalemisega seotud võimalikke kulusid ja saamata jäänud tulu.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁽²⁾ Nõukogu otsus 2004/585/EÜ, 19. juuli 2004, millega asutatakse ühise kalanduspoliitika raames piirkondlikud nõuandekomisjonid (ELT L 256, 3.8.2004, lk 17).

- (7) Tõhusa toimimise ja kolmandate riikide sidusrühmadega tehtava koostöö tagamiseks peavad nõuandekomisjonid suutma kohandada oma töömeetodeid ja hüvitama osalejate kulud iga üksikjuhtumi puhul eraldi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 43 osutatud nõuandekomisjonide toimimise kohta.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „asjaomane liikmesriik” – määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 22 määratletud liikmesriik, kellel on otsene majandamishuvi nõuandekomisjoni pädevusvaldkonnas, mis on kindlaks määratud määruse (EL) nr 1380/2013 III lisa punktis 1. Vesiviljeluse nõuandekomisjoni ja turgude nõuandekomisjoni puhul tähendab „asjaomane liikmesriik” kõiki Euroopa Liidu liikmesriike;
- 2) „sektoriorganisatsioonid” – kalureid esindavad organisatsioonid ning vesiviljelussektori nõuandekomisjoni puhul vesiviljelussektoris tegutsevate ettevõtjate organisatsioonid ning töötlemis- ja turustamissektorite esindajad;
- 3) „muud huvirühmad” – ühisest kalanduspoliitikast mõjutatud huvirühmade (v.a sektoriorganisatsioonid) esindajad, eelkõige keskkonnaorganisatsioonide ja tarbijarühmade esindajad.

Artikkel 3

Uute nõuandekomisjonide tegevuse alustamine

1. Sektoriorganisatsioonid ja muud huvirühmad, kes on huvitatud mõnes määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 43 lõikes 2 osutatud nõuandekomisjonis osalemisest, esitavad komisjonile ühise taotluse vastava nõuandekomisjoni tegevuse alustamiseks. Ühine taotlus peab olema kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja põhimõtetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1380/2013, eriti kõnealuse määruse artikli 43 lõikes 1 ja III lisas, ning sisaldama järgmist:

- a) selgitus püstitatud eesmärkide kohta;
- b) tööpõhimõtteid;
- c) töökord;
- d) sektoriorganisatsioonide ja muude huvirühmade loetelu.

2. Kui komisjon on kontrollinud taotluse vastavust määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatud eeskirjadele, eelkõige kõnealuse määruse III lisas ning käesolevas määruses sätestatud eeskirjadele, edastab komisjon taotluse kahe kuu jooksul pärast selle kättesaamist asjaomastele liikmesriikidele. Komisjon võib teha ettepaneku ühistaotluse muutmiseks, et tagada vastavus kõikidele käesolevas artiklis osutatud nõuetele.

3. Asjaomased liikmesriigid teevad kindlaks, kas taotlus on esindavate sektoriorganisatsioonide ja muude huvirühmade poolt allkirjastatud, ja teatavad komisjonile nende kokkuleppest ühe kuu jooksul pärast ühise taotluse kättesaamist. Komisjon võib kõnealuste liikmesriikide märkuste põhjal nõuda täiendavate muudatuste või täpsustuste tegemist.

4. Komisjon avaldab iga uue nõuandekomisjoni tegevuse alustamise kohta teate *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias. Kõnealust teavet ei avaldata enne, kui kõik lõikes 1 osutatud nõuded on täidetud. Nõuandekomisjon alustab tegevust teates märgitud kuupäeval, mis ei tohi olla varasem teate avaldamise kuupäevast.

Artikkel 4

Nõuandekomisjoni struktuur ja töökorraldus

1. Lisaks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 43 lõikele 1 ja artikli 45 lõigetele 1–3 ning kõnealuse määruse III lisa kohastele nõuetele peab nõuandekomisjonide struktuur ja töökorraldus vastama ka käesoleva artikli lõigetes 2–6 sätestatud nõuetele.
2. Nõuandekomisjoni üldkogu täidab järgmisi ülesandeid:
 - a) võtab vastu nõuandekomisjoni kodukorra;
 - b) tuleb kokku vähemalt üks kord aastas, et kiita heaks aastaaruanne, iga-aastane strateegiline kava ja nõuandekomisjoni iga-aastane eelarve.
3. Üldkogu nimetab kuni 25 liikmest koosneva täitevkomitee. Pärast komisjoniga konsulteerimist võib üldkogu võtta vastu otsuse nimetada kuni 30 liikmest koosnev täitevkomitee, et tagada väikesemahulise püügiga tegelevate laevastike asjakohane esindatus.
4. Üldkogu kehtestab õiglased liikmemaksud, et tagada kõikide sidusrühmade tasakaalustatud ja ulatusliku esindatuse, võttes arvesse nende finantssuutlikkust.
5. Täitevkomitee täidab järgmisi ülesandeid:
 - a) uhib ja korraldab nõuandekomisjoni ülesandeid vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 44 lõigetele 2 ja 3;
 - b) valmistab ette aastaaruande, iga-aastase strateegilise kava ja iga-aastase eelarve;
 - c) võtab vastu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 44 lõikes 2 osutatud soovitusi ja ettepanekuid.
6. Üldkogu ja täitevkomitee tagavad kõikide sidusrühmade tasakaalustatud ja ulatusliku esindatuse, pöörates vajaduse korral erilist tähelepanu väikesemahulise püügiga tegelevate laevastikele. Väikesemahulise püügiga tegelevate laevastike esindajate arv peaks kajastama väikesemahulise püügiga tegelevate laevastike osakaalu asjaomaste liikmesriikide kalandus-sektoris.

Artikkel 5

Töökord

Nõuandekomisjon püüab kehtestada võimalikult tõhusa töökorra ja tagada kõikide liikmete täiemahulise osalemise, kasutades nüüdisaegseid teabe- ja kommunikatsioonivahendeid ning pakkudes suulise ja kirjaliku tõlke teenuseid.

Artikkel 6

Nõuandekomisjonide rahaline panus

1. Lisaks sõidu- ja majutuskulude katmisele maksab iga nõuandekomisjon tõhusa osalemise eest täiendavat hüvitist kaluritele, kes esindavad väikesemahulise kalapüügiga tegelevaid organisatsioone. Selline hüvitis peab olema iga üksikjuhtumi puhul nõuetekohaselt põhjendatud.
2. Kui kutsutakse vaatlejaid kolmandatest riikidest, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1380/2013 III lisa punkti 2 alapunktis k, võivad nõuandekomisjonid kanda vaatlejate sõidu- ja majutuskulud samadel tingimustel, mida nad kohaldavad oma liikmete suhtes.

*Artikkel 7***Liikmesriikide abi**

Liikmesriigid võivad anda asjakohast tehnilist, logistilist ja rahalist abi nõuandekomisjonide tegevuse hõlbustamiseks.

*Artikkel 8***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 9. oktoober 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2015/243,**13. veebruar 2015,****millega muudetakse seoses kõrge patogeensusega linnugripiga määruse (EÜ) nr 798/2008 I lisa Ameerika Ühendriike käsitlevat kannet selliste kolmandate riikide, territooriumide, tsoonide ja piirkondade loetelus, millest võib importida liitu või vedada läbi liidu teatavaid linnukasvatussaadusi****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 sissejuhatavat lauset, artikli 8 punkti 1 esimest lõiku, artikli 8 punkti 4 ja artikli 9 lõike 4 punkti c,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/158/EÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 23 lõiget 1, artikli 24 lõiget 2 ja artikli 25 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määruses (EÜ) nr 798/2008 ⁽³⁾ on sätestatud veterinaarsertifikaatide nõuded kodulindude ja linnukasvatussaaduste (edaspidi „kaubad“) liitu importimise suhtes ja liidu kaudu toimuva transiidi suhtes, kaasa arvatud ladustamine transiidi ajal. Kõnealuselises määruses on sätestatud, et kaupu võib liitu importida ja läbi liidu vedada ainult selle määruse I lisa 1. osas esitatud tabeli 1. ja 3. veerus loetletud kolmandatest riikidest, territooriumidelt, tsoonidest ja piirkondadest.
- (2) Määruses (EÜ) nr 798/2008 on sätestatud ka tingimused, mille täitmisel loetakse kolmas riik, territoorium, tsoon ja piirkond kõrge patogeensusega linnugripist vabaks.
- (3) Määruse (EÜ) nr 798/2008 I lisa 1. osas on Ameerika Ühendriigid loetletud kolmanda riigina, mille kogu territooriumilt on lubatud asjaomaseid kaupu liitu importida või liidust läbi vedada.
- (4) Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel sõlmitud kokkuleppega ⁽⁴⁾ on ette nähtud piirkondadeks jaotamise meetmete kiire vastastikune tunnustamine liidus või Ameerika Ühendriikides aset leidva haiguspuhangu korral (edaspidi „kokkulepe“).
- (5) 19. detsembril 2014 kinnitasid Ameerika Ühendriigid kõrge patogeensusega linnugripri alatüübi H5N8 esinemist ühes Oregoni osariigi Douglase maakonna kodulinnukasvatustes ja 3. jaanuaril 2015 kõrge patogeensusega linnugripri alatüübi H5N2 esinemist ühes Washingtoni osariigi kodulinnukasvatustes. Seega ei saa kogu selle kolmanda riigi territooriumi enam käsitada kõnealuselise haigusest vabana. Ameerika Ühendriikide veterinaarasutused peatasid viivitamata veterinaarsertifikaatide väljastamise kogu tema territooriumilt pärit kodulinnutoodete saadetistele, mis on ette nähtud importimiseks liitu ja sealt läbiveoks. Samuti on Ameerika Ühendriigid rakendanud kõnealuselise haiguse tõrjeks ja leviku piiramiseks hädatapmist.
- (6) Ameerika Ühendriigid esitasid oma territooriumi epidemioloogilise olukorra kohta teavet ja kirjeldasid meetmeid, mida on võetud kõrge patogeensusega linnugripri edasise leviku ärahoidmiseks. Komisjon on nüüdseks seda teavet ja neid meetmeid hinnanud. Hindamise alusel ning liidu ja Ameerika Ühendriikide kokkuleppes sätestatud kohustuste ja Ameerika Ühendriikide esitatud tagatiste põhjal on asjakohane järeldada, et kõnealuselise kauba liitu toomisega seotud riskide hõlmamiseks peaks olema piisav seada piirangud üksnes Oregoni osariigi kõrge patogeensusega linnugripiga nakatunud piirkonnale ja kogu Washingtoni osariigile, mille suhtes Ameerika

⁽¹⁾ EÜTL 18, 23.1.2003, lk 11.

⁽²⁾ ETL 343, 22.12.2009, lk 74.

⁽³⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 798/2008, 8. august 2008, millega kehtestatakse nende kolmandate riikide, territooriumide, tsoonide ja piirkondade loetelu, millest võib importida ühendusse ja vedada läbi ühenduse kodulinde ja linnukasvatussaadusi, ning veterinaarsertifikaatide nõuded (ELTL 226, 23.8.2008, lk 1).

⁽⁴⁾ Kokkulepe Euroopa Ühenduse ja Ameerika Ühendriikide valitsuse vahel, milles käsitletakse elusloomade ja loomsete toodetega kauplemisel inimeste ja loomade tervise kaitseks võetavaid sanitaarmedmeid ja mis kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu otsusega 1998/258/EÜ (EÜTL 118, 21.4.1998, lk 1).

Ühendriikide veterinaarasutused on praeguste haiguspuhangute tõttu piirangud kehtestanud. Seepärast tuleks muuta Ameerika Ühendriike käsitlevat kannet määruse (EÜ) nr 798/2008 I lisa 1. osa loetelus, et võtta arvesse kõnealuse kolmanda riigi piirkondadeks jaotamist praeguste kõrge patogeensusega linnugripi puhangute tõttu.

- (7) Määruse (EÜ) nr 798/2008 I lisa tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (8) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 798/2008 I lisa 1. osa muudetakse käesoleva määruse lisa kohaselt.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 13. veebruar 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

Määruse (EÜ) nr 798/2008 I lisa 1. osas asendatakse Ameerika Ühendriike käsitlev kanne järgmisega:

Kolmanda riigi või territooriumi ISO kood ja nimi	Kolmanda riigi, territooriumi, tsooni või piirkonna kood	Kolmanda riigi, territooriumi, tsooni või piirkonna kirjeldus	Veterinaarsertifikaat		Eritingimused	Eritingimused		Linnugripi seire staatus	Linnugripi vastu vaktsineerimise staatus	Salmonella tõrje staatus (7)
			Näidis(ed)	Lisatagatised		Lõppkuupäev (1)	Alguskuupäev (2)			
1	2	3	4	5	6	6 A	6B	7	8	9
„US – Ameerika Ühendriigid	US-0	Kogu riik	SPF							
			EP, E							S4
	US-1	Ameerika Ühendriikide piirkond, välja arvatud US-2 territoorium	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA		N			A		S3, ST1”
			WGM	VIII						
			POU, RAT		N					
	US-2	Ameerika Ühendriikide piirkond, mis vastab Douglase maakonnale Oregoni osariigis ja kogu Washingtoni osariigi territooriumile	WGM	VIII	P2	19.12.2014				
POU, RAT				N P2						

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2015/244,**16. veebruar 2015,****milles käsitletakse kinoliinkollase lubamist mitte toidu tootmise eesmärgil peetavate loomade söödalisisandina****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1831/2003 loomasöötades kasutatavate söödalisisandite kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 1831/2003 on sätestatud loomasöötades kasutatavate söödalisisandite lubade andmise kord ning selliste lubade andmise alused ja menetlused. Määruse artikliga 10 on ette nähtud nõukogu direktiivi 70/524/EMÜ ⁽²⁾ alusel lubatud söödalisisandite ümberhindamine.
- (2) Kooskõlas direktiiviga 70/524/EMÜ anti tähtajatu luba kasutada kinoliinkollast söödalisisandina mitte toidu tootmise eesmärgil peetavate loomade ja toidu tootmise eesmärgil peetavate loomade puhul seoses teatavate töödeldud söötadega rühma „värvained” osana. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 10 lõikele 1 kanti see aine seejärel määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 17 alusel asutatud söödalisisandite registrisse kui olemasolev toode.
- (3) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 10 lõikele 2 koostoimes artikliga 7 on esitatud taotlus kinoliinkollase uuesti hindamiseks mitte toidu tootmise eesmärgil peetavate loomade söödalisisandina ning kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 7 on taotleja taotlenud kõnealuse söödalisisandi liigitamist söödalisisandite kategooriasse „organoleptilised lisandid”. Taotlusele olid lisatud määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 7 lõikes 3 nõutud üksikasjad ja dokumendid.
- (4) Euroopa Toiduohutusamet (edaspidi „toiduohutusamet”) jõudis oma 10. juuli 2013. aasta arvamuses järeldusele, et kavandatud kasutustingimuste korral ei avalda kinoliinkollane kahjulikku mõju loomade ja inimeste tervisele ega keskkonnale. Võttes arvesse taotleja esitatud tõendeid, tegi toiduohutusamet samuti järelduse, et kinoliinkollase tõhusust seoses annuse ja sööda laadiga ning sööda töötlemisega ei ole võimalik hinnata. Siiski märkis toiduohutusamet, et kõnealuse toidus kasutada lubatud lisaaine puhul, kui selle funktsioon söödas on sama kui toidus, võib edasisest tõhususe tõendamisest loobuda. Kuna toiduohutusameti soovitatud piirnorm selle lisaaine puhul on sarnane piirnormidega toidus kasutamiseks lubatud eri tooteliikides, leidis komisjon, et on piisavalt tõendeid selle aine tõhususe kohta. Toiduohutusameti arvates ei ole vajadust turustamisjärgse järelevalve erinõuete järele. Toiduohutusamet kinnitas määrusega (EÜ) nr 1831/2003 asutatud referentlabori esitatud aruande söödalisisandi analüüsimeetodi kohta söödas.
- (5) Kinoliinkollase hindamine näitab, et määruse (EÜ) nr 1831/2003 artiklis 5 sätestatud tingimused kasutamise lubamiseks on täidetud. Seepärast tuleks anda luba kõnealuse aine kasutamiseks käesoleva määruse lisas esitatud viisil.
- (6) Kuna ohutusnõuded ei eelda loa tingimuste muudatuste viivitamatut kohaldamist, on asjakohane näha ette üleminekuperiood, et huvitatud isikud saaksid teha ettevalmistusi loa andmisest tulenevate uute nõuete täitmiseks.
- (7) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

⁽¹⁾ ELT L 268, 18.10.2003, lk 29.⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 70/524/EMÜ, 23. november 1970, söödalisisandite kohta (EÜT L 270, 14.12.1970, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lisas nimetatud ainet, mis kuulub söödalisandite kategooriasse „organoleptilised lisandid” ja funktsionaalrühma „värvained: ained, mis annavad söödale värvuse või taastavad selle”, lubatakse kasutada söödalisandina loomasöötades kõnealusel lisas sätestatud tingimustel.

Artikkel 2

Lisas nimetatud ainet ja seda ainet sisaldavat sööta, mis on toodetud ja märgistatud enne 9. märtsi 2017 kooskõlas enne 9. märtsi 2015 kohaldatavate eeskirjadega, võib jätkuvalt turule viia ja kasutada olemasolevate varude ammendumiseni.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. veebruar 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

Söödalisandi identifitseerimisnumber	Söödalisand	Koostis, keemiline valem, kirjeldus, analüüsimeetod	Loomaliik või -kategooria	Vanuse ülempiir	Miinimumsisaldus	Maksimumsisaldus	Muud sätted	Loa kehtivusaja lõpp
					Milligrammi toimeainet 12 % niiskusesisaldusega täissööda kilogrammi kohta			
Organoleptiliste lisandite kategooria. Funktsionaalrühm: värvained. i) ained, mis annavad söödale värvuse või taastavad selle								
2a104	Kinoliin-kollane	<p>Söödalisandi koostis</p> <p>Kinoliinkollane</p> <p>Kinoliinkollase peamine koostisaine on naatriumsool</p> <p>Toimeaine kirjeldus</p> <p>Kinoliinkollase koostisained protsentuaalselt:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 2-(2-kinolüül) indaan-1,3-dioon-disulfonaadid: ≥ 80 %; — 2-(2-kinolüül) indaan-1,3-dioon-monosulfonaadid: ≤ 11 %; — 2-(2-kinolüül) indaan-1,3-dioon-trisulfonaadid: ≤ 7 %. <p>Keemiline valem: $C_{18}H_9N Na_2O_8S_2$ (naatriumsool)</p> <p>CASi nr: 8004-92-0 (peamine koostisaine)</p> <p>Kinoliinkollane tahkel kujul, toodetud keemilise sünteesi teel.</p> <p>Puhtuse kriteeriumid:</p> <p>Vähemalt 70 % värvainet (ümber arvutatuna naatriumsoolaks)</p> <p>Kaltsium- ja kaaliumsooli ≤ 30 %</p> <p>Analüüsimeetodid ⁽¹⁾</p> <p>Värvaine kinoliinkollase kogusisalduse määramiseks söödalisandis ja söödas: spektrofotomeetria lainepikkusel 411 nm (FAO ja WHO ühise lisaainete eksperdikomisjoni (JECFA) monograafia nr 1, kd 4).</p>	Toiduks mitte-tarvitavad loomad	—	—	25	<ol style="list-style-type: none"> 1. Söödalisandi ja eelsegu kasutamises tuleb märkida säilitus- ja stabiilsustingimused. 2. Kasutajate ohutus: käsitsemisel kasutada respiraatorit, kaitseprille ja kaitsekindaid. 	9. märts 2025

⁽¹⁾ Analüüsimeetodite üksikasjad on kättesaadavad Euroopa Liidu referentlabori veebilehel <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) 2015/245,**16. veebruar 2015,****millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1177/2003 (tulu ja elutingimusi käsitleva ühenduse statistika (EU-SILC) kohta) teenustele juurdepääsu käsitlevate teiste sihtmuutujate 2016. aasta loetelu osas****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. juuni 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1177/2003 tulu ja elutingimusi käsitleva ühenduse statistika (EU-SILC) kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 15 lõike 2 punkti f,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EÜ) nr 1177/2003 kehtestati ühine raamistik tulu ja elutingimusi käsitleva ELi statistika süstemaatiliseks koostamiseks. Selle eesmärk on tagada, et riiklikul ja Euroopa tasandil oleksid kättesaadavad võrreldavad ja ajakohased läbilõike- ja kestevandmed tulu ning vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse taseme ja struktuuri kohta.
- (2) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1177/2003 artikli 15 lõike 2 punktile f võetakse igal aastal vastu rakendusmeetmed, et täpsustada EU-SILC läbilõikeosasse asjaomasel aastal lisatavad teisesed sihtvaldkonnad ja -muutujad. Seetõttu on vaja vastu võtta rakendusmeetmed, millega täpsustatakse teenustele juurdepääsu käsitleva 2016. aasta mooduli teisesed sihtmuutujad ja nende tunnuskoodid.
- (3) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa statistikasüsteemi komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

EU-SILC läbilõikeosasse kuuluva teenustele juurdepääsu käsitleva 2016. aasta mooduli teisesed sihtmuutujad ja tunnuskoodid on sätestatud lisas.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. veebruar 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ELT L 165, 3.7.2003, lk 1.

LISA

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi üksusi, andmete kogumise viise ja võrdlusperioode.

1. Üksus

Sihtmuutujad on seotud mitut liiki üksustega.

Muutujaid, mis on seotud lastehoiuteenuste taskukohasusega, rahuldamata vajadusega selliste teenuste järele ja selliste teenuste mittekasutamise põhjustega, formaalhariduse taskukohasusega, tervishoiuteenustega, koduhooldust vajavate isikute olemasoluga, ja kõiki kasutatud koduhooldusteenustega seotud muutujaid uuritakse leibkonna tasandil ja need kajastavad leibkonda kui tervikut.

Teave, mis käsitleb rahuldamata vajadust formaalhariduse järele, formaalhariduses mitteosalemise peamisi põhjuseid, elukestvat õpet, osutatud koduhooldusteenuseid ja osutatud koduhooldusteenuste kestust tundides nädala kohta, tuleb esitada leibkonna iga praeguse liikme kohta, või kui see on asjakohane, kõigi 16-aastaste ja vanemate valitud andmeesitajate kohta.

Teabe, mis käsitleb lastehoiuteenuste eest maksmist, tasutud kulude osakaalu ja seda, kes maksab/aitab maksta, peab leibkonna andmeesitaja esitama iga 0–12-aastase lapse kohta.

Teabe, mis käsitleb formaalharidusega seotud õppemaksude tasumist, tasutud summade osakaalu ja seda, kes maksab/aitab maksta, peab leibkonna andmeesitaja esitama leibkonna iga liikme kohta.

2. Andmete kogumise viis

Leibkonna tasandil uuritavate muutujate puhul või leibkonna iga liikmega seotud muutujate (sealhulgas lastega seotud muutujad) puhul, kui teave esitatakse leibkonna tasandil, on andmete kogumise viisiks isikuküsitlus leibkonna andmeesitajaga.

Üksikisiku tasandil uuritavate muutujate puhul on andmete kogumise viisiks isikuküsitlus leibkonna kõigi 16-aastaste ja vanemate liikmetega või vajaduse korral iga valitud andmeesitajaga.

Vanuseks arvestatakse vanus tulude võrdlusperioodi lõpus.

Kogutava teabe liiki arvesse võttes on lubatud ainult isikuküsitlused (ajutiselt puudevate või vastamisvõimetute isikute puhul erandina ka asendusküsitlused).

3. Võrdlusperiood

Sihtmuutujad on seotud kahte liiki võrdlusperioodidega.

Viimased 12 kuud: muutujad, mis on seotud rahuldamata vajadusega formaalhariduse järele ja formaalhariduses mitteosalemise peamiste põhjustega, elukestva õppega ning tervishoiuteenuste kasutamise ja nende eest maksmisega.

Tavaolukord: kõik muud muutujad.

4. Andmete edastamine

Teised sihtmuutujad tuleb komisjonile (Eurostat) saata leibkonnaandmete toimikus (H-toimik), registriandmete toimikus (R-toimik) ja isikuandmete toimikus (P-toimik) esmaste sihtmuutujate järel.

TEENUSTELE JUURDEPÄÄSU KÄSITLEV 2016. AASTA MOODUL: SIHTMUUTUJATE LOETELU

Muutuja tunnuskood	Väärtused	Sihtmuutuja
Lastehoiuteenused		
RC010		<i>Ametlike lastehoiuteenuste kulude tasumine</i>
	1	Jah
	2	Ei

Muutuja tunnuscode	Väärtused	Sihtmuutuja
RC010_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 4	Lapse puhul ei kasutata ametlikku lastehoiuteenust
	- 5	Leibkonnas ei ole 0–12-aastaseid lapsi
RC020		<i>Tasutud ametlike lastehoiuteenuste kulude osakaal</i>
	1	Täishind (kõik kulud)
	2	Soodushind (valitsuse, tööandja, eraisiku jt toetuste korral)
	9	Ei tea
RC020_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (RC010 = 2)
	- 4	Lapse puhul ei kasutata ametlikku lastehoiuteenust
	- 5	Leibkonnas ei ole 0–12-aastaseid lapsi
RC030		<i>Kes tasub/aitab tasuda ametlike lastehoiuteenuste kulud</i>
	1	Valitsusasutused või kohalikud ametiasutused
	2	Tööandja
	3	Muud asutused (nt kirik, mittetulundusühendused)
	4	Eraisikud, kes ei ole leibkonna liikmed
	5	Muu
	9	Ei tea
RC030_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (RC020 = 1)
	- 4	Lapse puhul ei kasutata ametlikku lastehoiuteenust
	- 5	Leibkonnas ei ole 0–12-aastaseid lapsi
HC040		<i>Lastehoiuteenuste taskukohasus</i>
	1	Väga kehv

Muutuja tunnuscode	Väärtused	Sihtmuutuja
	2	Kehv
	3	Mõningasel määral kehv
	4	Üsna hea
	5	Hea
	6	Väga hea
HC040_F	1	Täidetud
	-1	Puudub
	-4	Leibkonnal puuduvad kulutused lastehoiuteenustele
	-5	Leibkonnas ei ole 0–12-aastaseid lapsi
HC050		<i>Vajadus ametlike lastehoiuteenuste järele on rahuldamata</i>
	1	Jah
	2	Ei
HC050_F	1	Täidetud
	-1	Puudub
	-5	Leibkonnas ei ole 0–12-aastaseid lapsi
HC060		<i>Peamine põhjus, miks ametlike lastehoiuteenuseid ei kasutata (rohkem)</i>
	1	Ei ole taskukohased
	2	Ei ole vabu kohti
	3	On vabu kohti, kuid mitte läheduses
	4	On vabu kohti, kuid lahtiolekuage ei ole sobiv
	5	On vabu kohti, kuid pakutavate teenuste kvaliteet ei ole rahuldav
	6	Muud põhjused
HC060_F	1	Täidetud
	-1	Puudub
	-2	Ei kohaldata (HC050 = 2)
	-5	Leibkonnas ei ole 0–12-aastaseid lapsi
Formaalharidus ja -koolitus		
RC070		<i>Õppemaksu tasumine</i>
	1	Jah
	2	Ei

Muutuja tunnuscode	Väärtused	Sihtmuutuja
RC070_F	1 - 1 - 4	Täidetud Puudub Isik ei osale formaalhariduses
RC080	1 2 9	Õppemaksust tasatud osa Kogu tasu (kõik kulud) Alandatud tasu (valitsuse, tööandja, eraisiku jt toetuste korral) Ei tea
RC080_F	1 - 1 - 2 - 4	Täidetud Puudub Ei kohaldata (RC070 = 2) Isik ei osale formaalhariduses
RC090	1 2 3 4 5 9	Kes tasub/aitab tasuda õppemaksu Valitsusasutused või kohalikud ametiasutused Tööandja Muud asutused (nt kirik, mittetulundusühendused) Eraisikud, kes ei ole leibkonna liikmed Muu Ei tea
RC090_F	1 - 1 - 2 - 4	Täidetud Puudub Ei kohaldata (RC080 = 1) Isik ei osale formaalhariduses
HC100	1 2 3 4 5 6	Formaalhariduse taskukohasus Väga kehv Kehv Mõningasel määral kehv Üsna hea Hea Väga hea
HC100_F	1 - 1 - 4 - 5	Täidetud Puudub Leibkonnal puuduvad kulutused formaalharidusele Leibkonna ükski liige ei osale formaalhariduses

Muutuja tunnuscode	Väärtused	Sihtmuutuja
PC110		<i>Vajadus formaalhariduse järele on rahuldamata</i>
	1	Jah
	2	Ei
PC110_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 3	Mitte valitud andmeesitaja
	- 4	Isik osaleb praegu formaalhariduses
PC120		<i>Formaalhariduses mitteosalemise peamine põhjus</i>
	1	Ei ole taskukohane
	2	Ei võetud kursusele või õppekavale vastu
	3	Ajalised piirangud (ajakava, perekondlikud kohustused jms)
	4	Ei ole sobivat kursust või õppekava
5	Muud põhjused	
PC120_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (PC110 = 2)
	- 3	Mitte valitud andmeesitaja
	- 4	Isik osaleb praegu formaalhariduses
Elukestev õpe		
PC130		<i>Huvialadega seotud koolitusel osalemine</i>
	1	Jah
	2	Ei
PC130_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 3	Mitte valitud andmeesitaja
PC140		<i>Kutsealaga seotud koolitusel osalemine</i>
	1	Jah
	2	Ei
PC140_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 3	Mitte valitud andmeesitaja

Muutuja tunnuscode	Väärtused	Sihtmuutuja
PC150		<i>Kutsealaga seotud koolitusel mitteosalemise peamine põhjus</i>
	1	Ei ole taskukohane
	2	Ei ole huvitatud
	3	Ajalised piirangud (ajakava, perekondlikud kohustused jms)
	4	Ei ole sobivat kursust või õppekava
	5	Tööandja ei paku koolitusi
	6	Muud põhjused
PC150_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (PC140 = 1)
	- 3	Mitte valitud andmeesitaja
Tervishoid		
HC160		<i>Tervishoiuteenuste kasutamine</i>
	1	Jah
	2	Ei
HC160_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
HC170		<i>Tervishoiuteenuste eest tasumine</i>
	1	Jah
	2	Ei
HC170_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (HC160 = 2)
HC180		<i>Tervishoiuteenuste taskukohasus</i>
	1	Väga kehv
	2	Kehv
	3	Mõningasel määral kehv
	4	Üsna hea
	5	Hea
	6	Väga hea
HC180_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 4	Leibkonnal puuduvad kulutused tervishoiuteenustele

Muutuja tunnuscode	Väärtused	Sihtmuutuja
Koduhooldus		
HC190		<i>Selliste liikmete olemasolu leibkonnas, kes vajavad abi pikaajaliste füüsilise või vaimse tervise probleemide, vaeguste või vanaduse tõttu</i>
	1	Jah
	2	Ei
HC190_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
HC200		<i>Professionaalsete koduhooldusteenuste kasutamist</i>
	1	Jah
	2	Ei
HC200_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (HC190 = 2)
HC210		<i>Kasutatud professionaalsete koduhooldusteenuste kestus tundides nädala kohta</i>
	1	Alla 10 tunni nädalas
	2	Vähemalt 10 tundi, kuid alla 20 tunni nädalas
	3	20 tundi nädalas või rohkem
HC210_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (HC200 = 2)
HC220		<i>Professionaalsete koduhooldusteenuste eest tasumine</i>
	1	Jah
	2	Ei
HC220_F	1	Täidetud
	- 1	Puudub
	- 2	Ei kohaldata (HC200 = 2)
HC230		<i>Professionaalsete koduhooldusteenuste taskukohasus</i>
	1	Väga kehv
	2	Kehv
	3	Mõningaselt määral kehv
	4	Üsna hea
	5	Hea
	6	Väga hea

Muutuja tunnuscode	Väärtused	Sihtmuutuja
HC230_F	1 – 1 – 2	Täidetud Puudub Ei kohaldata (HC220 = 2)
HC240	1 2	<i>Vajadus professionaalsete koduhooldusteenuste järele on rahuldamata</i> Jah Ei
HC240_F	1 – 1 – 2	Täidetud Puudub Ei kohaldata (HC190 = 2)
HC250	1 2 3 4 5	<i>Peamine põhjus, miks professionaalset koduhooldusteenuseid ei kasutata (rohkem)</i> Ei ole taskukohased Teenuseid vajava isiku keeldumine Koduhooldusteenused ei ole kättesaadavad Pakutavate teenuste kvaliteet ei ole rahuldav Muud põhjused
HC250_F	1 – 1 – 2	Täidetud Puudub Ei kohaldata (HC240 = 2)
PC260	1 2 3 4	<i>Osutatud hooldusteenused või abi</i> Jah – ainult leibkonna liikmetele Jah – ainult muudele kui leibkonna liikmetele Jah – leibkonna liikmetele ja muudele kui leibkonna liikmetele Ei
PC260_F	1 – 1 – 3	Täidetud Puudub Mitte valitud andmeesitaja
PC270	1 2 3	<i>Osutatud hooldusteenuste või abi kestus tundides nädala kohta</i> Alla 10 tunni nädalas Vähemalt 10 tundi, kuid alla 20 tunni nädalas 20 tundi nädalas või rohkem

Muutuja tunnuskood	Väärtused	Sihtmuutuja
PC270_F	1 - 1 - 2 - 3	Täidetud Puudub Ei kohaldata (PC260 = 4) Mitte valitud andmeesitaja

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2015/246,**16. veebruar 2015,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voo ru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. veebruar 2015

*Komisjoni nimel**presidendi eest**põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor*

Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood (*)	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	EG	116,3
	IL	91,3
	MA	80,6
	TR	115,4
	ZZ	100,9
0707 00 05	EG	191,6
	TR	192,8
	ZZ	192,2
0709 91 00	EG	57,5
	ZZ	57,5
0709 93 10	MA	209,2
	TR	237,0
	ZZ	223,1
0805 10 20	EG	46,6
	IL	70,1
	MA	45,5
	TN	56,7
	TR	67,4
	ZZ	57,3
0805 20 10	IL	132,6
	MA	109,8
	ZZ	121,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	93,4
	IL	144,6
	JM	116,6
	MA	119,3
	TR	79,0
	ZZ	110,6
	ZZ	110,6
0805 50 10	TR	61,5
	ZZ	61,5
0808 10 80	BR	68,8
	CL	94,6
	CN	119,5
	MK	22,6
	US	191,8
	ZZ	99,5
	ZZ	99,5

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0808 30 90	CL	184,9
	ZA	115,2
	ZZ	150,1

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni 27. novembri 2012. aasta määruses (EL) nr 1106/2012, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 471/2009 (mis käsitleb ühenduse statistikat väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega) seoses riikide ja territooriumide nomenklatuuri ajakohastamisega (ELT L 328, 28.11.2012, lk 7). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

OTSUSED

POLIITIKA- JA JULGEOLEKUKOMITEE OTSUS (ÜVJP) 2015/247,

10. veebruar 2015,

Afganistanis läbiviidava Euroopa Liidu politseimissiooni (EUPOL AFGHANISTAN) juhi ametisse nimetamise kohta (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015)

POLIITIKA- JA JULGEOLEKUKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 38 kolmandat lõiku,

võttes arvesse nõukogu 18. mai 2010. aasta otsust 2010/279/ÜVJP Euroopa Liidu politseimissiooni kohta Afganistanis (EUPOL AFGHANISTAN) ⁽¹⁾ ja eelkõige selle artikli 10 lõiget 1

ning arvestades järgmist:

- (1) Otsuse 2010/279/ÜVJP artikli 10 lõike 1 kohaselt volitas nõukogu poliitika- ja julgeolekukomiteed tegema kooskõlas aluslepingu artikli 38 kolmanda lõiguga missiooni EUPOL AFGHANISTAN poliitiliseks kontrolliks ja strateegiliseks juhtimiseks asjakohaseid otsuseid, sealhulgas võtma vastu otsuse missiooni juhi ametisse nimetamise kohta.
- (2) Nõukogu võttis 17. detsembril 2014 vastu otsuse 2014/922/ÜVJP, ⁽²⁾ millega pikendati missiooni EUPOL AFGHANISTAN kestust kuni 31. detsembrini 2016.
- (3) Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja on teinud ettepaneku nimetada Pia STJERNVALL missiooni EUPOL AFGHANISTAN juhiks alates 16. veebruarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Pia STJERNVALL nimetatakse missiooni EUPOL AFGHANISTAN juhiks alates 16. veebruarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 10. veebruar 2015

Poliitika- ja julgeolekukomitee nimel

eesistuja

W. STEVENS

⁽¹⁾ ELT L 123, 19.5.2010, lk 4.

⁽²⁾ Nõukogu 17. detsembri 2014. aasta otsus 2014/922/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/279/ÜVJP Euroopa Liidu politseimissiooni kohta Afganistanis (EUPOL AFGHANISTAN) ja pikendatakse selle kehtivust (ELT L 363, 18.12.2014, lk 152).

KOMISJONI OTSUS (EL) 2015/248,**15. oktoober 2014,****meetme SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) kohta, mida Slovaki Vabariik rakendas ettevõtjate Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) ja Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) suhtes***(teatavaks tehtud numbri C(2014) 7277 all)***(Ainult slovakeelse tekst on autentne)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut (edaspidi „Eli toimimise leping”), eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud sätetele ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

- (1) 2. aprilli 2007. aasta kirjaga sai komisjon eraomandis olevalt Slovakkia tervisekindlustusandjalt Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. (edaspidi „Dôvera” või „kaebuse esitaja”) kaebuse, mis käsitles väidetavat riigiabi andmist riigi omandis tervisekindlustusandjale Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (edaspidi „SZP”) aktsiakapitali suurendamise teel 450 miljoni Slovakkia krooni võrra (umbes 15 miljonit eurot) 26. jaanuaril 2006.
- (2) Komisjon saatis Slovaki Vabariigile teabenõude 21. augustil 2009. Pärast vastamistähtaja pikendamist esitasid Slovakkia ametiasutused nõutud teabe 24. septembril 2009.
- (3) 26. veebruari 2010. aasta kirjaga palus komisjon Slovaki Vabariigilt kapitalisüsti kohta lisateavet ja küsis selgitusi Slovakkia riskide tasakaalustamise kava kohta, mida võidakse liigitada veel üheks riigiabi meetmeks. 25. märtsi 2010. aasta kirjaga palusid Slovakkia ametiasutused teabenõudele vastamise tähtaega pikendada, millele komisjon andis nõusoleku 31. märtsi 2010. aasta kirjaga. Pärast seda kui komisjon oli 16. juunil 2010 Slovaki Vabariigile teabe esitamist meelde tuletanud, vastasid Slovakkia ametiasutused teabenõudele 9. juuli 2010. aasta kirjaga. Nagu komisjon 4. novembri 2010. aasta kirjas palus, esitas Slovaki Vabariik selle vastuse mittekonfidentsiaalse versiooni 3. detsembril 2010.
- (4) 1. jaanuaril 2010 ühines SZP teise Slovakkia riigi omandis oleva tervisekindlustusandjaga Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (edaspidi „VZP”). Alates 1998. aastast kuni vähemalt 2005. aastani said need kaks riigi omandis olevat aktsiaseltsi teiste tervisekindlustusettevõtjate kindlustusportfellid endale.
- (5) Kahel komisjoni ja Dôvera kohtumisel, mis peeti 10. oktoobril 2010 ja 15. märtsil 2011, arutati kaebuse sisu ja Slovakkia tervisekindlustussektori toimimist. 15. juulil 2011 esitatud teabes andis Dôvera Slovakkia tervisekindlustussektori olemuse kohta lisateavet ja laiendas oma kaebuse käsitusala, lisades kolm uut väidetavalt SZP ja VZP kasuks võetud meetet: i) riigi omandis olev ettevõtte Veritel' a. s. tasus aastatel 2004–2005 kahes osas SZP võla: 52,7 miljonit eurot ja 28 miljonit eurot; ii) tervishoiuministerium andis 2006. aastal SZP-le toetuse 7,6 miljonit eurot ja iii) VZP kapitali suurendati 1. jaanuaril 2010 riigi toetusel kokku 65,1 miljoni euro ulatuses. Seejärel palus komisjon esitada Slovakkia ametiasutustel oma märkused laiendatud kaebuses esitatud uute väidete kohta. Vastamistähtaja pikendamise järel edastasid Slovakkia ametiasutused oma märkused 11. novembri 2011. aasta kirjaga.

⁽¹⁾ ELT C 278, 26.9.2013, lk 28.

- (6) Pärast komisjoni talitustega kohtumist 15. detsembril 2011 esitas Dõvera 16. jaanuari 2012. aasta kirjaga oma riigi tervisekindlustussektori olemuse kohta lisateavet.
- (7) 2. juuli 2013. aasta kirjaga teatas komisjon Slovaki Vabariigile oma otsusest algatada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud ametlik uurimismenetlus („menetluse algatamise otsus“). Menetluse algatamise otsus avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽²⁾ ja selles kutsuti huvitatud isikuid üles esitama oma märkusi.
- (8) 24. juuli 2013. aasta kirjaga palusid Slovakkia ametiasutused menetluse algatamise otsust käsitlevate märkuste esitamise tähtaega pikendada, millele komisjon andis nõusoleku 30. juuli 2013. aasta kirjaga. 27. augusti 2013. aasta kirjaga esitas Slovaki Vabariik oma tähelepanekud menetluse algatamise otsuse kohta.
- (9) Komisjon sai menetluse algatamise otsuse kohta märkusi viielt kolmandalt isikult: 15. oktoobri 2013. aasta kirjaga majandus- ja sotsiaalreformide instituudilt; 25. oktoobri 2013. aasta kirjaga ettevõtjalt Union zdravotná poisťovňa, a. s. (edaspidi „poisťovňa Union“); 28. oktoobri 2013. aasta kirjaga tervisepoliitika instituudilt (edaspidi „HPI“); 28. oktoobri 2013. aasta kirjaga ühenduselt Zdrúženie zdravotných poisťovní SR (Slovakkia tervisekindlustusettevõtjate ühendus, edaspidi „ZZP“) ning 11. novembri 2013. aasta kirjaga Dõveralt.
- (10) Need märkused edastati Slovakkia ametiasutustele 20. novembri ja 20. detsembri 2013. aasta kirjadega. 20. detsembril 2013 palusid Slovakkia ametiasutused nendele märkustele vastamise tähtaega pikendada kuni 31. jaanuarini 2014, millega komisjon samal päeval ka nõustus. 29. jaanuari 2014. aasta kirjaga vastas Slovakkia kolmandate isikute märkustele menetluse algatamise otsuse kohta.
- (11) 2. aprillil 2014 toimus komisjoni talituste ja Slovakkia ametiasutuste kohtumine.
- (12) 11. aprillil ja 25. augustil 2014 küsis komisjon lisateavet, millele Slovakkia vastas vastavalt 15. mai 2014. aasta ja 27. augusti 2014. aasta kirjadega.

2. TAUSTTEAVE

2.1. KOHUSTUSLIKU TERVISEKINDLUSTUSSÜSTEEMI ARENG SLOVAKKIAS

- (13) 1994. aastal läks Slovakkia ühtselt riiklikult kindlustusettevõtjate süsteemilt üle mitmepoolsele mudelile, mille raames said tegutseda nii riigi- kui ka eraettevõtted. Põhjaliku reformiga, mis hõlmas 1. jaanuaril 2005 jõustunud seaduseid nr 581/2004 ja nr 580/2004 („2005. aasta reform“), muudeti kogutud tervisekindlustusmaksete ümberjaotamise eeskirju ja kõikide (riiklike ja eraomandis) kindlustusettevõtjate õigusvorm muutus juriidilisest isikust *sui generis* registreeritud piiratud vastutusega äriühinguks (st eraõiguslikuks kasumit taotlevaks aktsiaseltsiks). Asutati sõltumatu reguleeriv asutus – Slovaki tervisejärelvalveamet (edaspidi „HSA“) –, et väljastada tegevuslube ja pidada kindlustusettevõtjate üle kehtivate eeskirjade täitmisel järelvalvet. Olemuselt olid need reformid mõeldud kättesaadavate vahendite kasutamise tõhustamiseks ja tervishoiuteenuste pakkumise kvaliteedi parandamiseks ⁽³⁾.
- (14) Slovakkias pakuvad kõik tervisekindlustusettevõtjad – nii riiklikud kui ka eraomandis olevad – Slovakkia elanikele kohustuslikku tervisekindlustust ⁽⁴⁾. Seadusega nr 580/2004 nähti ette võimalus pakkuda lisaks kohustusliku tervisekindlustuse hüvitiste põhipaketile individuaalset tervisekindlustust, kuid seda on vähe kasutatud, sest

⁽²⁾ Vt joonealune märkus 1.

⁽³⁾ Vt ka S. Hlavačka, R. Wágneri, A. Riesbergi 2004. aasta aruanne „Health care systems in transition: Slovakia“ (kd 6, nr 10, 2004), lk 36 jj, Euroopa tervishoiupoliitika ja -süsteemide vaatluskeskus (aadressil http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0007/95938/E85396.pdf), eelkõige lk 99.

⁽⁴⁾ Seaduse nr 580/2004 paragrahvi 3 kohaselt peab Slovaki Vabariigi territooriumil alaliselt elav füüsiline isik olema kindlustatud riiklikus tervisekindlustussüsteemis. Seadusega nähakse ette erandid, kuid ainult neile, kellel on tervisekindlustus teises riigis. Sellesamas paragrahvis 3 määratletakse, millised isikud peavad olema riiklikus tervisekindlustussüsteemis kindlustatud isegi siis, kui nad ei ole Slovaki Vabariigi alalisel elanikud. Käesolevas otsuses tähistatakse terminiga „Slovakkia elanikud“ asjakohastel puhkudel kõikide nende isikute kategooriad, kes peavad olema riiklikus tervisekindlustussüsteemis kindlustatud.

kohustuslik süsteem pakub igakülgseid tervishoiuhüvitisi ⁽⁵⁾. Lisaks võimaldati 2005. aastal seadusandliku aktiga kõikidel tervisekindlustusettevõtjatel pakkuda vabatahtlikku tervisekindlustust neile, kelle puhul ei kehti kohustuslik tervisekindlustus ⁽⁶⁾.

- (15) 2007. aastal muudeti seadusega nr 530/2007 seadust nr 581/2004 ja keelati kohustusliku tervisekindlustuse valdkonnas tegutsevatel kindlustusettevõtjatel maksta alates 1. jaanuarist 2008 kasumit välja dividendidena, kehtestades sealjuures kohustuse Slovakkia tervishoiusüsteemis teenitud kasum taasinvesteerida. Selle tulemusena ei lubatud tervisekindlustusettevõtjatel alates jaanuarist 2008 kasumit üldse jaotada. Kuid 26. jaanuaril 2011 kuulutas Slovakkia konstitutsioonikohus kasumi jaotamise keelu Slovakkia põhiseaduse mitme sättega kokkusobimatuks. Lisaks sellele otsusele muutsid Slovakkia ametiasutused juulis 2011 seadusega nr 250/2011 seadust nr 530/2007, et taastada tervisekindlustusandjate õigus jaotada teatavatel tingimustel kohustusliku tervisekindlustusega seotud tegevusest saadud kasumit (oma aktsionäridele) ⁽⁷⁾. Nende seadusandlike muudatuste tulemusena lõpetas komisjon detsembris 2011 kasumi jaotamise piirangut käsitleva rikkumismenetluse ⁽⁸⁾.
- (16) 31. oktoobril 2012 kiitsid Slovakkia ametiasutused heaks kohustusliku tervisekindlustuse ühtse mittetulundusliku süsteemi asutamise projektikava Slovaki Vabariigis. Süsteem kavatseti kasutusele võtta kas eraomandis olevate tervisekindlustusettevõtjate vabatahtliku väljaostmise (kuni 1. jaanuarini 2014) või nende sundvõõrandamise teel (kuni 1. juulini 2014) ja sellega plaaniti asutada ühtne (riigi omandis olev) tervisekindlustusettevõtja ⁽⁹⁾. Käesoleva otsuse vastuvõtmise ajal ei olnud siiski kumbagi eespool nimetatud projektikava meetet rakendatud ⁽¹⁰⁾.

2.2. SLOVAKKIA TERVISEKINDLUSTUSANDJAD

- (17) Slovakkia õigusaktides määratletakse tervisekindlustusettevõtja aktsiaseltsina, mille registreeritud asukoht on Slovaki Vabariigis ja mis on asutatud riikliku kohustusliku tervisekindlustuse pakkumiseks vastavalt HSA loale.
- (18) Slovakkia elanikel on võimalus sõlmida kohustusliku tervisekindlustuspaketi saamiseks leping ükskõik millise järgmisest kolmest kindlustusandjast:
- Slovakkia riigi omandis olev aktsiaselts VZP, mis asutati 1. juulil 2005. See moodustati seaduse nr 273/1994 alusel 1. novembril 1994 asutatud riigiettevõtte VŠZP ümberkujundamisel haigekassa riikliku kindlustusettevõtja (Národná poisťovňa) õigusjärglasena. 1. jaanuaril 2010 ühines VZP vastavalt seadusele nr 533/2009 riigi omandis oleva ettevõtjaga SZP (seepärast nimetatakse ühissettevõtet asjakohastel juhtudel edaspidi „SZP/VZP“). VZP ainuaktsionär on Slovaki Vabariik;
 - eraomandis olev aktsiaselts Dôvera (selle põhiaktsionär on Kesk-Euroopa finantskontsern PENTA). Dôvera asutati 1. oktoobril 2005 ja see ühines 31. detsembril 2009 teise eraomandis Slovaki tervisekindlustusettevõtjaga Apollo. 2010. aastal oli ühinemisel tekkinud üksus suurim eraomandis tervisekindlustusettevõtja Slovakkias;
 9. märtsil 2006 asutatud ja Madalmaades asuvasse Achmea (endine Eureko) kontserni kuuluv eraomandis aktsiaselts Union zdravotná poisťovňa („poisťovňa Union“).

⁽⁵⁾ Vt ka T. Szalay, P. Pažitný, A. Szalayová, S. Frisová, K. Morvay, M. Petroviči ja E. van Ginnekeni 2011. aasta aruanne „Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition“ (kd 13, nr 2, 2011), Euroopa tervishoiupoliitika ja -süsteemide vaatluskeskus (aadressil http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), lk 78.

⁽⁶⁾ Seadus nr 352/2005 on inimestele, kelle alaline elu- ega töökoht ei ole Slovakkias, ja neile, kelle alaline elukoht on Slovakkias, aga tervisekindlustus välisriigis. Slovakkia ametiasutuste vastuse kohaselt, mille nad esitasid menetluse algatamise otsuse kohta, tühistati vabatahtliku kindlustuse võimalus alates 1. maist 2010 seadusega nr 121/2010.

⁽⁷⁾ Need tingimused on: 1) kasumi kohustuslik kasutamine reservkapitali moodustamiseks kuni 20 % ulatuses sissemakstud aktsiakapitalist (reservkapitali võib kasutada vaid kahjumi katmiseks) ja 2) tehnilise eraldise kohustuslik moodustamine ravijärjekorras olevate kindlustatud isikute plaaniliste tervishoiuteenuste eest tasumiseks.

⁽⁸⁾ Rikkumine nr 2008/4268, millega seoses saatis Euroopa Komisjon Slovakkia valitsusele vastavalt siseturu eeskirjadele märgukirja, täheldades, et seaduse nr 581/2004 paragrahvi 15 lõike 6 alusel tervisekindlustusettevõtjatele kehtestatud riikliku tervisekindlustuse pakkumisest saadud kasumi vaba jaotamise keeld piirab Slovakkias põhjendamatuult ELi toimimise lepingu artikliga 63 tagatud kapitali vaba liikumist.

⁽⁹⁾ Alaline Vahekohus loobus hiljuti pädevusest lahendada kaebused, mis Madalmaade ettevõtja Achmea (poisťovňa Unioni omanik) esitas nende kavade kohta, vt kohtuotsus Achmea vs. Slovaki Vabariik, Alalise Vahekohtu otsus nr 2013-12, 24. mai 2014, aadressil <http://news.achmea.nl/achmea-discloses-awards-of-arbitration-tribunals/>

⁽¹⁰⁾ Vt http://spectator.sme.sk/articles/view/54162/3/achmea_loses_against_slovakia.html

- (19) Tabelis on näidatud, kuidas kujunesid kohustuslikku tervisekindlustust pakkuvate erinevate ettevõtjate turuosad Slovaki Vabariigis aastatel 2008–2013 ⁽¹⁾.

Aasta	2008	2009	2010	2011	2012	2013 ⁽¹⁾
Ettevõtjad	Kindlustatud isikute osakaal (%)					
VZP	55,4	55,0	66,74	65,79	64,4	64,09
SZP	13,6	12,0	2010: SZP ühineb VZPga			
Apollo	8,4	10,0	2010: Apollo ühineb Dóveraga			
Dóvera	16,2	16,0	26,37	26,8	27,75	27,49
Poisťovňa Union	6,4	7,0	6,89	7,41	7,85	8,42

⁽¹⁾ Vt ka Alalise Vahekohtu 24. mai 2014. aasta otsus nr 2013-12, Achmea vs. Slovaki Vabariik, punkt 37 (vt joonealune märkus 9 eespool).

- (20) Kõik tervisekindlustusettevõtjad on aktsiaseltsid, sealjuures võib ettevõtte aktsionär olla omandit reguleerivate õigusaktide järgi nii riik kui ka erasektor. Kõik tervisekindlustusettevõtjad peavad järgima teatavaid maksevõime kriteeriume. Nad alluvad rangetele eelarvepiirangutele ja vastutavad rahalise puudujäägi eest täiel määral. Näib, et äriõigusega reguleeritud eraomandis aktsiaseltsidena haldavad tervisekindlustusettevõtjad oma tehinguid ja tervishoiuteenuste kulusid autonoomselt.
- (21) Tervisekindlustusettevõtjatel on võimalik kasumit teenida ja seda nad ka teevad ⁽¹²⁾. Slovakkia kindlustusettevõtjad saavad tulu kindlustusmaksetest, riigieelarvest (maksed majanduslikult mitteaktiivsete isikute eest ja tervishoiuteenuste kulude kasvu hüvitis), kinnisvarast, kingitustest ja muudest sissetulekutest. Tervisekindlustusettevõtjatel on võimalik kasumit teenida näiteks oma juhtimissüsteemi tõhustamise ja läbirääkimiste tulemusena tervishoiuteenuse osutajatega lepingute sõlmimisel.

2.3. SLOVAKKIA KOHUSTUSLIKU TERVISEKINDLUSTUSE SEKTORI PÕHIJÕONED

2.3.1. Sotsiaalne eesmärk ja avalik huvi

- (22) Slovakkia kohustuslik tervisekindlustussüsteem teenib sotsiaalset eesmärki, st võimaldab pakkuda tervishoiuteenuseid ja tagada elujõuline tervisekindlustussüsteem. Kodanikel on õigus tervisekindlustusele ja Slovakkia elanikel on kohustus olla kindlustatud ⁽¹³⁾. Slovaki Vabariik peab põhiseaduse kohaselt tagama kodanike õiguse tervisekindlustusel põhinevale tasuta tervishoiule ⁽¹⁴⁾. Slovakkia ametiasutuste sõnul täidavad tervisekindlustusettevõtjad Slovaki Vabariigis kohustuslikku tervisekindlustust pakkudes riigi nimel põhiseaduslikku kohustust tagada Slovakkia elanikele Slovakkias kohustusliku tervisekindlustussüsteemi haldamise kaudu tervisekindlustus. Slovaki Vabariik on seadusega kohustatud rahastama tervishoiusüsteemi ja katma tervishoiusektori kulud ⁽¹⁵⁾. Tervisekindlustuse seaduse nr 580/2004 paragrahvi 2 kohaselt on riikliku kohustusliku tervisekindlustuse pakkumine üldist huvi pakkuv tegevus, mille haldamisel kasutatakse riigi vahendeid.

⁽¹¹⁾ 2011.–2013. aasta näitajad edastas kaebuse esitaja oma märkustes menetluse algatamise otsuse kohta.

⁽¹²⁾ Menetluse algatamise otsus, põhjendused 23 ja 24.

⁽¹³⁾ Seadusega nähakse kindlustuskohustus ette kõikide seaduse nr 580/2004 paragrahvis 3 määratletud isikute puhul. Kõikidel seaduses sätestatud isikutel on õiguslik kohustus tasuda riikliku tervisekindlustuse makseid (seaduse nr 580/2004 paragrahv 11). Maksete tasumata jätmist loetakse kuriteoks.

⁽¹⁴⁾ Slovaki Vabariigi põhiseaduse paragrahvis 40 sätestatakse muude põhiseadusega tagatud põhiõiguste ja -vabaduste hulgas: „Igaühel on õigus oma tervise kaitsesele. Tervisekindlustuse alusel on kodanikel õigus seaduses kindlaks määratud tingimustel tasuta tervishoiule ja meditsiinitarvetele”.

⁽¹⁵⁾ Täpsemalt tasus Slovaki Vabariik kooskõlas 2004. aastal vastu võetud seadusandlike muudatustega peaaegu ühe miljardi euro eest tervishoiusektori võlgu, sealhulgas eraomandis tervisekindlustusettevõtjate võlad (teabe kohaselt, mille Slovakkia ametiasutused esitasid komisjonile 9. juulil 2010).

2.3.2. Kohustuslik osalus, vaba liitumisvõimalus ja ühtsed hinnad

- (23) Seaduste nr 580/2004 ja nr 581/2004 kohaselt on riiklikus tervisekindlustusprogrammis osalemine enamikule Slovaki Vabariigi rahvastikust kohustuslik ⁽¹⁶⁾. Slovakkia kohustuslik tervisekindlustus hõlmas kuni 30. aprillini 2010 ka kooskõlas nõukogu määrusega (EMÜ) nr 1408/71 ⁽¹⁷⁾ kindlustatud isikuid ning kätkeb alates 1. maist 2010 vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 883/2004 kindlustatud isikuid ⁽¹⁸⁾.
- (24) Kindlustatud isikutel on õigus valida tervisekindlustusettevõtja omal äranägemisel ja vahetada kindlustusettevõtjat kord aastas. Vaba liitumisvõimaluse kohustuse ja ühtsete hindade põhimõtte tõttu on Slovakkia tervisekindlustusettevõtjatel seaduslik kohustus lubada oma kindlustussüsteemiga liituda igal Slovakkia elanikul, kes seda soovib, tingimusel et ta vastab Slovakkia tervisekindlustuse õigusnõuetele. Eelkõige ei tohi tervisekindlustusettevõtja keelduda isikut kindlustamast vanuse, terviseseisundi või haigusriskide pärast ⁽¹⁹⁾ ning ta peab pakkuma tervise põhikindlustust kõikidele inimestele sama hinnaga nendest teguritest olenemata.
- (25) Seepärast hõlmab Slovakkia tervisekindlustussüsteem ka õigusraamistikku, mis võimaldab tervisekindlustusettevõtjatel riskide tasakaalustamise kava abil riske õiglaselt jagada. Riskide tasakaalustamise kava ⁽²⁰⁾ alusel saavad suurema riskiga seotud isikuid kindlustavad tervisekindlustusettevõtjad vahendeid kindlustusettevõtjalt, kelle portfelli seostatakse väiksema riskiga, st maksete igakuise ja -aastase ümberjaotamisega ja ülekannete haldamisega ⁽²¹⁾.

2.3.3. Hüvitised ja sissetulekuga seotud maksed

- (26) Slovakkia kohustuslik tervisekindlustus põhineb kohustuslike kindlustusmaksete süsteemil. Maksemäärad on kehtestatud seadusega ning on vastavuses kindlustatu sissetulekuga (analoogne sissetulekult kogutava maksuga) ega põhine kindlustatud riskil (nagu kindlustatu vanus või tervislik seisund). Makseid, mida Slovakkia ametiasutused loevad riiklike vahendite osaks, kogutakse: 1) töötajatelt ja tööandjalt; 2) füüsilisest isikust ettevõtjalt; 3) vabatahtlikelt töötutelt; 4) riigilt (kes tasub maksed riigi poolt kindlustatud isikute, st peamiselt majanduslikult mitteaktiivsete inimeste rühma eest) ja 5) dividendide maksjatelt.
- (27) Kõikidele kindlustatutele tagatakse samasugune hüvitiste baastase („hüvitiste põhipakett“). Süsteemikohaste maksete summa ja saadud hüvitiste ⁽²²⁾ vahel puudub otsene seos. Kohustusliku tervisekindlustusega kaetud tervishoiuteenuseid osutatakse olenemata kindlustatud isiku tasutud maksete suurusest.
- (28) Kohustusliku tervisekindlustuse hüvitiste põhipakett hõlmab enam-vähem kõiki Slovaki Vabariigis pakutavaid tervishoiuprotseduure, mis tähendab, et paketi raames pakutakse peaaegu täielikku tervishoiuteenust. Praegu annab hüvitiste põhipakett kõigile õiguse tasuta tervishoiule, välja arvatud mõned üksikud ravimeetodid (nt ilukirurgia), ning ravimite, spaateenuste ja valitud tervishoiuteenuste (nt erakorralise meditsiini osakonda pöördumine) osalise hüvitamisele. Hüvitiste põhipaketti on võimalik kitsendada või laiendada valitsuse dekreediga (ilma parlamendiaruteluta). Et Slovakkia põhiseadusega tagatakse kõikidele kodanikele seaduses sätestatud tingimustel kohustusliku tervisekindlustussüsteemi kohased tervishoiuteenused, ei ole kindlustusettevõtjatel võimalik hüvitiste valikut, hüvitiste põhipaketi kindlustuskatte ulatust ega maksete suurust mõjutada, sest need on määratud seadusega.
- (29) Slovakkia tervisekindlustusettevõtjad võivad lisada ja lisavadki hüvitiste põhipaketile omal valikul erinevaid lisaõigusi (hüvitisi), mis hõlmavad põhipaketiväliseid teenuseid, mida kindlustusandjad pakuvad oma klientidele tasuta kohustusliku tervisekindlustuse paketi osana. Näiteks tundub olemasoleva teabe põhjal, et tervisekindlustusettevõtjad saavad otsustada, kas pakkuda sama kohustusliku tervisekindlustuspaketi raames teatavate täiendavate ja ennetavate ravimeetodite lisakindlustuskatet. Need lisahüvitised ei ole seotud üksikute tervisekindlustus-teenustega, mida võidakse pakkuda tasuta.

⁽¹⁶⁾ Vt joonealune märkus 4.

⁽¹⁷⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 1408/71, 14. juuni 1971, sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT L 149, 5.7.1971, lk 2).

⁽¹⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 883/2004, 29. aprill 2004, sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

⁽¹⁹⁾ Vt ka seaduse nr 580/2004 paragrahvi 6 lõige 9.

⁽²⁰⁾ Seaduse nr 580/2004 kolmas osa.

⁽²¹⁾ Vt põhjendused 45–47 allpool.

⁽²²⁾ Vt seadus nr 577/2004.

2.3.4. Tervishoiuteenuste ja nende osutajate valik

- (30) Tervisekindlustusettevõtjatel lubatakse tervishoiuteenuse osutajaid valida ning pidada lepingute üle läbirääkimisi arstide ja haiglatega. Seega sõlmivad tervisekindlustusettevõtjad lepinguid eri tervishoiuteenuste osutajatega; lepingud sõlmitakse üksikviisi kohaselt sõltumatult ning konkreetne tervishoiuteenuse osutaja võib sõlmida lepingu kõikide või vaid mõne tervisekindlustusettevõtjaga ja vastupidi. Tervisekindlustusettevõtjad hüvitavad nii riiklike kui ka erasektori tervishoiuteenuse osutajate pakutavad teenused.
- (31) Tervishoiuteenuste geograafilise kättesaadavuse tagamiseks on valitsus kehtestanud mahu planeerimise reguleerimiseks miinimumvõrgustiku nõude. Kohustusliku tervisekindlustuse pakkumisel peavad tervisekindlustusettevõtjad seaduse kohaselt sõlmima lepingu haiglale miinimumvõrgustikuga. Iga tervisekindlustusettevõtja loob oma võrgustiku ja täiendab miinimumvõrgustikku, sõlmides valikuliselt lepinguid lisahaiglate ja teiste tervishoiuteenuse osutajatega. Nende haiglate ja/või teiste tervishoiuteenuse osutajate pakutavad ja kohustusliku tervisekindlustusega hõlmatud tervishoiuteenused katab seega tervisekindlustusandja kindlustatud isiku eest. Tervisekindlustusettevõtjatel on kindlustatud isikutele pakutavate tervishoiuteenuste hinna ja kvaliteedi asjus haiglatega läbi rääkides teatav otsustusvabadus.

2.3.5. Õigusraamistik

- (32) Slovaki Vabariigis reguleeritakse kohustuslikku tervisekindlustust eraldi õigusaktidega ⁽²³⁾. Kõikidel kohustuslikku tervisekindlustust pakkuvatel tervisekindlustusettevõtjatel on seaduse kohaselt ühesugune seisund, samad õigused ja kohustused. Kõik tervisekindlustusettevõtjad tuleb asutada eesmärgiga pakkuda riiklikku tervisekindlustust ja neile on lubatud vaid seaduse nr 581/2004 paragrahvis 6 loetletud tegevus. Kohustuslikus tervisekindlustussüsteemis tegutsevaid tervisekindlustusettevõtjaid kontrollib üldiselt riik, kes teeb seda eelkõige reguleeriva asutuse HSA kaudu, millel on tervishoiusüsteemis seire- ja järelevalveülesanne. HSA jälgib, kas tervisekindlustusettevõtjad ja -andjad järgivad õigusraamistikku, ja sekkub rikkumise ilmnemise korral.

3. VAIDLUSTATUD MEETMETE KIRJELDUS

- (33) Käesolevas otsuses analüüsitakse kuut järgmist meetet (edaspidi koos „vaidlustatud meetmed“) ⁽²⁴⁾.

3.1. KAPITALI SUURENDAMINE SZPS 2006. AASTAL

- (34) 2. aprilli 2007. aasta kirjaga esitas eraomandis tervisekindlustusettevõtja Dõvera komisjonile kaebuse kapitalisüsti vastu, mille Slovaki Vabariik oli teinud riigi omandis ettevõttesse SZP summas 450 miljonit Slovakkia krooni (umbes 15 miljonit eurot) kolmes osas 28. novembrist 2005 kuni 18. jaanuarini 2006.
- (35) Kapitali suurendamist seostati tervishoiusektori reformiga ja Slovaki Vabariigi tervisekindlustussektori reformiga aastatel 2004–2005. Tegelikult nõuti SZP-lt selle aktsiaseltsina asutamise ajal 2005. aastal, et seaduse alusel peab ta riigiasutuse ⁽²⁵⁾ õigusjärglasena üle võtma nii eelmise kindlustusettevõtja varad kui ka enne 2005. aastat tekkinud kohustused, mille summa põhjustas tervisekindlustusettevõtjate seaduse (seadus nr 581/2004) paragrahvi 14 lõike 1 nõuete järgi ebapiisava maksevõime. 31. detsembril 2005 ulatusid need kohustused 467,765 miljoni Slovakkia kroonini (umbes 15,5 miljoni euroni).

⁽²³⁾ Nt ei teki kindlustatud isiku ja tervisekindlustusandja suhe mitte lepingu, vaid seaduse alusel (vt seaduse nr 580/2004 paragrahv 4). Ka tervisekindlustusettevõtjate järelevalvet ja tervishoiuteenuste osutamist reguleeritakse seadusega.

⁽²⁴⁾ Neid meetmeid kirjeldatakse täpsemalt menetluse algatamise otsuse põhjendustes 44–72.

⁽²⁵⁾ Riigiasutusena tegutses SZP enne 1. maid 2005 kui kindla ja suhteliselt piiratud kindlustusportfelliga kindlustusettevõtte, ent erinevalt teistest tervisekindlustusandjatest oli tal oma kindlustusvõtjate ees kohustus tasuda töövigastuste ja kutsuhaiguste tõttu osutatud teatud ennetavate tervishoiuteenuste ja eritervishoiuteenuste eest.

3.2. SZP VÕLGADE TASUMINE VERITELI POOLT

- (36) Veritel' asutati 2003. aastal tervishoiuvõlgade konsolideerimiseks mõeldud uue riigiasutusena ⁽²⁶⁾ ning Slovakkia valitsus tegi talle ülesandeks viia ellu projekt, millega vabastatakse tervishoiuasutused ja tervisekindlustusettevõtjad nende võlgadest enne kõikide olemasolevate haigekassade ümberkujundamist aktsiaseltsideks 30. septembriks 2005. Võlgadest vabastamise protsess toimus Slovakkia valitsuse otsuste kohaselt.
- (37) Ajavahemikul 2003–2005 tasus Veritel' tervishoiusektori 1 100 miljonit eurot ületava võla bilansilises sularahaväärtuses 644 miljonit eurot. Et tervishoiuministeeriumi teatel oli tegu tervishoiusüsteemi viimase päästemeetmega, lõpetati Veritel'i tegevus 2006. aastal ⁽²⁷⁾.
- (38) Kaebuse esitaja väitel viitab asjaolu, et Veritel' tasus SZP 52,7 miljoni euro suuruse võla, mis ületas kaebuse esitaja enda saadud summat, ⁽²⁸⁾ põhjendamatule diskrimineerimisele võla tasumise käigus. Kaebuse esitaja põhimure on aga see, et peale selle tasus Veritel' 30. novembril 2005 (seega pärast ümberkujundamist) SZP umbes 28 miljoni euro suuruse lisavõla, makstes selle kindlustusmaksete ümberjaotamise erikontole. Selleks loovutas SZP Veritel'ile kindlustusmaksete nõuded ja intressi. SZP loovutas Veritel'ile kindlustusmaksete ja intressinõuetena umbes 929 miljonit Slovakkia krooni (sellest umbes 343 miljonit krooni intressina). Vastutasuks andis Veritel' SZP-le 840 miljonit Slovakkia krooni (umbes 28 miljonit eurot), tasaarveldades tema võla kindlustusmaksete ümberjaotamise erikonto kaudu ⁽²⁹⁾.

3.3. 2006. AASTA TOETUS SZP-LE

- (39) 2006. aasta teisel poolel andis Tervishoiuministeerium SZP-le lisatoetust, kasutades osaliselt 2006. aasta juulis tegevuse lõpetanud Veritel'i likvideerimise jääkvara. Kaebuse esitaja sõnul ulatus toetuse summa umbes 7,6 miljoni euroni.
- (40) Kaebuse esitaja väidab, et kõnealune toetus anti SZP 2005. aastale eelnevate kohustuste täitmiseks tervishoiuteenuse osutajate ees, ehkki ei olnud selge, kas need võlad olid toetuse maksmise ajal endiselt tasumata.
- (41) Slovakkia ametiasutuste sõnul ei antud Veritel'i likvideerimise jääkvarast pärinevaid rahalisi vahendeid aga mitte SZP-le, vaid tollal riigi omandis olnud tervishoiuasutustele nende kohustuste (st nende töötajate tervisekindlustusmaksete) tasumiseks SZP-le. Seega ei olnud Slovakkia ametiasutuste sõnul tegemist toetuse, vaid olemasolevate vaidlustamatute kohustuste tavapärase täitmisega riigi poolt – maksmata tervisekindlustusmaksete tasumisega.

3.4. KAPITALI SUURENDAMINE VZPs 2010. AASTAL

- (42) 1. jaanuaril 2010 suurendas Slovaki Vabariik tervishoiuministeeriumi kaudu oma registreeritud aktsiakapitali VZPs. Aktsiakapital kasvas umbes 65,1 miljonit eurot.
- (43) Kaebuse esitaja väidab, et kuna VZP oli peaaegu maksejõuetu, siis tundub, et riik korvas sel viisil VZP tulude puudujäägi. Samuti väidab kaebuse esitaja, et riigil ei olnud absoluutselt mingit lootust oma investeeringult mõistliku aja jooksul tulu teenida, arvestades eelkõige seda, et Slovakkias oli just vastu võetud seadus, mis takistas tervisekindlustusettevõtjatel oma kasumit jaotada.
- (44) Slovakkia ametiasutuste sõnul suurendati 2010. aastal VZP kapitali majanduskriisi mõju kõrvaldamiseks ja VZP toetamiseks püüdluses vastu seista võlataseme suurendamise survele, kuna nõudlus tervishoiuteenuste järele kasvas.

⁽²⁶⁾ Veritel', a. s. asutati Slovakkia valitsuse 2. aprilli 2003. aasta otsusega nr 262.

⁽²⁷⁾ Vt ka T. Szalay, P. Pažitný, A. Szalayová, S. Frisová, K. Morvay, M. Petroviči ja E. van Ginnekeni 2011. aasta aruanne „Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition“ (kd 13, nr 2, 2011), Euroopa tervishoiupoliitika ja -süsteemide vaatluskeskus (aadressil http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), lk 142.

⁽²⁸⁾ Kaebuse esitaja väitis võrdluseks, et Dóvera eelkäijate puhul, kes olid kokku SZPst suuremad, tasuti võlgu üksnes 27,25 miljoni euro ulatuses.

⁽²⁹⁾ Kaebuse esitaja andmetel, tsiteerides riigiasutuse Veritel', a. s. tegevuse uurimisaruannet. Kogu tegutsemise jooksul, Slovakkia rahandusministeerium, 2007. aasta september.

3.5. RISKIDE TASAKAALUSTAMISE KAVA

- (45) Oma esialgse hindamise käigus sedastas ka komisjon, et tervisekindlustusettevõtjate rahastamine Slovaki Vabariigis hõlmab koondamis- ja riskide kohandamise mehhanismi – riskide tasakaalustamise kava.
- (46) Riskide tasakaalustamise kava⁽³⁰⁾ kohaldatakse täielikult kõikide tervisekindlustusettevõtjate suhtes, kes pakuvad Slovaki Vabariigis kohustuslikku tervisekindlustust. Ehkki tervisekindlustusettevõtjad koguvad kohustuslikke tervisekindlustusmaksleid otse tööandjatelt, füüsilisest isikust ettevõtjatelt, ise tasuvatelt isikutelt (vabatahtlikelt töötutelt), riigilt ja dividendide maksjatelt, on tulude ja kulude jaotus tervisekindlustusettevõtjate seas ebavõrdne, sest nende kindlustatud elanikkonna struktuur on erinev. Riskantsema portfelliga tervisekindlustusettevõtjate finantskoormuse leevendamiseks ja riskide valimise võimaluse vähendamiseks jaotatakse kindlustusmaksed tervisekindlustusettevõtjate vahel riskide tasakaalustamise kava abil ümber, kasutades HSA määratud arvutustehet⁽³¹⁾. Riskide tasakaalustamise kava järgi kasutatakse parameetritena vanust ja sugu ning alates 2010. aastast kindlustatud isiku majandustegevusega seotud seisundit.
- (47) Slovakkia ametiasutused ei pea riskide tasakaalustamise kava riigiabi liigiks, vaid vahendite tasakaalustamise vahendiks, mis on kooskõlas riskide tasakaalustamise kava kriteeriumidega kindlustatud isikute kohta, st tegu on kindlustatud isikute vahelise solidaarsusega ja järelikult mitte riigiabiga.

3.6. PORTFELLIDE ÜLEANDMINE SZP-LE JA VZP-LE

- (48) Teine meede, mis pälvis komisjoni esialgse hinnangu koostamisel tema tähelepanu, on mitme teise tervisekindlustusettevõtja portfelli otsene üleandmine riigi sekkumisel SZP-le ja VZP-le (eriti ettevõtja Družstevná zdravotná poisťovňa portfelli üleandmine VZP-le ja ettevõtja Európská zdravotná poisťovňa (edaspidi „EZP“) portfelli üleandmine SZP-le), kusjuures aja jooksul need teised ettevõtjad likvideeriti.
- (49) Dõvera sõnul kanti EZP portfelli üle otse SZP-le, ehkki turul oli teisigi huvitatud ettevõtjaid, samal ajal kui üleandmise piirid ja tingimused jäid ebaselgeks.
- (50) Slovaki Vabariik väitis, et HSA otsus kanda EZP portfelli SZP-le üle ilma hüvitiseta on kooskõlas seadusega nr 581/2004 ning austab samal ajal kindlustatute õigust tervisekindlustusettevõtjat valida. Ta nentis, et teised kindlustusettevõtjad väljendasid kõnealuse portfelli vastu huvi, kuid tingimustel, mis oleksid likvideerimisprotsessi ebaproportsionaalselt pikendanud. Lisaks leidsid Slovakkia ametiasutused, et kuna portfelli üleandmine hõlmas likvideeritud ettevõtjate kõiki nõudeid ja kohustusi, ei kaasnenu VZP-le ja SZP-le saajatena mingeid eeliseid.

4. AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE ALUSED

- (51) Menetluse algatamise otsuses väljendas komisjon kahtlust, kas kõnealust tegevust saab pidada loomult majanduslikuks või mittemajanduslikuks, ja märkis, et juhtumi eripära arvesse võttes võisid SZP/VZP ja teised Slovaki Vabariigi kohustusliku süsteemi raames tervisekindlustust pakuvad ettevõtjad olla alates 1. jaanuarist 2005 seotud majandustegevusega. Komisjon leidis, et Slovakkias kasutusel oleva kohustusliku tervisekindlustussüsteemi majanduslike ja mittemajanduslike joonte segunemise tõttu on vaja selle eri elemente ja nende tähtsust nimetatud süsteemis põhjalikult analüüsida, et otsustada, kas süsteemi raames toimuvat tegevust (alates 1. jaanuarist 2005) saab pidada loomult majanduslikuks või mittemajanduslikuks, võttes arvesse selle tegevuse korraldamist ja elluviimist Slovakkias.
- (52) Samuti osutas komisjon sellele, et kui tegevus tuleks lugeda loomult majanduslikuks, ei ole tema käsutuses piisavalt teavet otsustamiseks, kas analüüsivad meetmed annavad SZP/VZP-le valikulise eelise.
- (53) Jõudnud järeldusele, et seepärast ei saa ta välistada riigiabi olemasolu selles etapis, kuna meetmete siseturuga kokkusobivuse kohta ei ole esitatud kindlaid väiteid ega selgeid viiteid, väljendas komisjon ühtlasi kahtlust, kas neid meetmeid saab pidada siseturuga kokkusobivaks vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 106 lõikele 2 või artikli 107 lõike 3 punktile c, kui ta järeldaks, et kõnealused meetmed võib liigitada riigiabiks.

⁽³⁰⁾ Seaduse nr 580/2004 kolmas osa.

⁽³¹⁾ Riskide tasakaalustamise kava täpsema kirjelduse leiab menetluse algatamise otsuse põhjendustest 60–67.

- (54) Sellega seoses märkis komisjon, et lõpliku järelduse selle kohta, kas kohustusliku tervisekindlustusega seotud tegevus Slovaki Vabariigis on tõesti majanduslikku laadi või mitte, kas riigi meetmed vastavad kõikidele muudele riigiabi tingimustele ja kui vastavad, siis kas nad on kokkusobivad siseturuga, saab teha alles lõplikus otsuses, mis võetakse vastu pärast ametliku uurimise lõpetamist, kui kogu kättesaadav teave (sealhulgas teiste liikmesriikide ja kolmandate riikide märkused) on kokku kogutud ja seda on põhjalikult hinnatud.

5. HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED

- (55) Komisjon sai huvitatud isikutelt järgmised märkused, mis on kokku võetud allpool.

5.1. DÕVERA

- (56) Vastuseks menetluse algatamise otsusele edastas kaebuse esitaja Dõvera tervisekindlustussüsteemi kohta lisateavet ja -põhjendusi, tõendamaks eeskätt oma seisukohta, et SZP/VZP on konkurentsivõimega reguleeritud ettevõtja, kes on saanud kasu kokkusobimatust riigibast.
- (57) Dõvera juhtis tähelepanu sellele, et SZP/VZP konkureerib kasumit taotledes sama teenust pakkuvate eraomandis olevate tervisekindlustusettevõtjatega, ning viitas oma eelnevatele väidetele tegevuse majandusliku laadi kohta ja Üldkohtu hiljutisele kohtupraktikale⁽³²⁾. Sellega seoses väitis Dõvera, et mitu elementi, mida Slovaki Vabariik menetluse algatamise otsuses VZP/SZP tegevuse mittemajanduslikule laadile viidates esitas, ei pea lähemal uurimisel paika. Dõvera sõnul oli 2004–2005. aasta reform mõeldud konkurentsivõimelise turu loomiseks, mida on tunnistanud ja kinnitanud Slovakkia kohtuvõim (st Slovakkia konstitutsioonikohus), samuti Slovakkia ametiasutused ise. Lisaks rõhutas Dõvera, et kindlustusandjad konkureerivad tervishoiuteenuste osutajate pärast lepingute valikulise sõlmimise ning hinna ja teenuste kvaliteedi üle peetavate läbirääkimiste kaudu, samuti nimetas ta tervisekindlustusettevõtjate klientide hoidmiseks ja ligimeelitamiseks mõeldud turunduskampaaniaid. Veel eitas Dõvera süsteemi puht sotsiaalset olemust, viidates tervisekindlustusandjate võimalusele teenida ja jaotada kasumit ning erainvestorite valmisolekule investeerida Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse sektoris tegutsevasse ettevõtjatesse.
- (58) Viidates enne menetluse algatamise otsust komisjonile esitatud varasemale teabele, väitis Dõvera lisaks, et kõiki kõnealuses otsuses kindlaks määratud meetmeid tuleks lugeda ebaseaduslikuks abiks, sest kõik muud ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tingimused on täidetud. Tema arvates ei saa öelda, et Slovaki Vabariik on toiminud 2006. aastal SZP kapitali ja 2010. aastal VZP kapitali suurendades turumajanduse tingimustes tegutseva investorina. Samuti leidis Dõvera, et Slovaki Vabariik eristas diskrimineerival moel SZP/VZPd ja eraomandis olevaid kindlustusettevõtjaid, kui ta kohtles SZPd võlgade tasumisel 2003.–2005. aastal soodsamalt, samuti siis, kui ta võttis riskide tasakaalustamise kavas 2009. ja 2012. aastal kasutusele kaks uut parameetrit. Portfellide üleandmisega seoses märkis Dõvera keskendumist EZP kindlustusportfellile, kuivõrd portfelli eelneva üleandmise kohta VZP-le tal teavet ei ole. Sellega seoses väitis ta, et Slovakkia ametiasutused võisid anda komisjonile portfelli üleandmise suhtes kohaldatava õigusraamistiku kohta väärinfot.
- (59) Lõpuks ei ole Slovakkia ametiasutused suutnud Dõvera väitel näidata, et kohustusliku tervisekindlustuse pakumine on üldist huvi pakkuv teenus, ning ta seab sellega kahtluse alla Altmarki kohtulahendi⁽³³⁾ kasutamise analüüsi alusena ning ka komisjoni üldist majandushuvi pakkuvate teenuste paketi.

5.2. POISTOVŇA UNION

- (60) SZP/VZP teise eraomandis oleva konkurendi poistovňa Unioni esitatud märkused menetluse algatamise otsuse kohta on üldjoontes kooskõlas Dõvera märkustega, sisaldades väidet, et SZP ja VZP on ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses ettevõtjad. Poistovňa Union väidab, et käesoleva otsuse punktis 3 kirjeldatud kuuest meetmest viit võib pidada riigiabiks ja need ei ole siseturuga kokkusobivad. Kuuenda meetme – riskide

⁽³²⁾ Kohtuasi T-347/09, Saksamaa vs. komisjon, 12. september 2013, veel avaldamata.

⁽³³⁾ Kohtuasi C-280/00, Altmark [2003], EKL I-7747.

tasakaalustamise kava – kohta väidab poisťovňa Union, et see võib vastata Altmarki kohtulahendi avalike teenuste hüvitamise tingimustele või olla vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 106 lõikele 2 kokkusobiv siseturuga, kuid täpsemalt tuleb veel uurida võimalikku diskrimineerivat käitumist riskide tasakaalustamise kavast puhtal kujul abi saaja, st SZP/VZP kasuks.

5.3. HPI, MAJANDUS- JA SOTSIAALREFORMIDE INSTITUUT JA ZZP

- (61) Ülejäänud kolme kolmanda isiku, st HPI, majandus- ja sotsiaalreformide instituudi ning ZZP esitatud tähelepanekud menetluse algatamise otsuse kohta toetavad enamjaolt kaebuse esitaja Dôvera ja poisťovňa Unioni seisukohta, et tegevus on loomult majanduslik ja meetmed hõlmavad riigiabi, andes SZP/VZP-le valikulise eelise. Sellega väljendavad nad oma veendumust, et tervisekindlustusandjad tegutsevad konkurentsikeskkonnas (kasutades klientide ligimeelitamiseks eri viise), ja väidavad, et riik on enda omandis olevaid tervisekindlustusettevõtjaid soodsamalt kohelnud.

6. MÄRKUSED MENETLUSE ALGATAMISE OTSUSE KOHTA JA SLOVAKI VABARIIGI ESITATUD LISATEAVE

- (62) Slovaki Vabariik esitas oma tähelepanekud menetluse algatamise otsuse kohta ja märkused kolmandate isikute tähelepanekute kohta.
- (63) Esitatud teabes andsid Slovakkia ametiasutused selgitusi ja lisapõhjendusi kinnitamaks oma seisukohta, et kohustusliku tervisekindlustuse süsteemi suhtes ei kehti konkurentsieeskirjad, sest see ei hõlma majandustegevust. Nad väitsid, et Slovakkia kohustuslikku tervisekindlustust ei saa liigitada Euroopa Kohtu praktika⁽³⁴⁾ kohaselt majandustegevuseks eelkõige järgmistel põhjustel:
- a) süsteemil on sotsiaalne eesmärk;
 - b) süsteem põhineb solidaarsusel, eelkõige pidades silmas järgmist:
 - i) Slovakkia elanikele on liitumine kohustuslik;
 - ii) kõikidele kindlustatutele tagatakse sama hüvitiste miinimumtase;
 - iii) kindlustusmaksed ei ole seotud individuaalsete hüvedega, sest kindlustusmaksed on kehtestatud seadusega (hinnakonkurents puudub);
 - iv) kindlustusandjad on riski jagamisel solidaarsed: kehtivad riskide tasakaalustamise kava ja ühtsed hinnad;
 - c) kehtib üksikasjalik õigusraamistik, mille üle peab järelevalvet riik: kõikide tervisekindlustusettevõtjate seisund, õigused ja kohustused on kehtestatud seadusega.
- (64) Slovaki Vabariik lükkab ümber eelduse, et 2005. aasta seadusandlike muudatustega sai Slovakkia tervishoiu-süsteemist ärisüsteem, ja väidab, et süsteem ei ole kunagi kaotanud oma avalikku mittemajanduslikku laadi. Samuti juhib ta tähelepanu asjaolule, et Slovakkia tervisekindlustussüsteem on sotsiaalkindlustussüsteemi osa, ja osutab ELi toimimise lepingu artikli 168 lõikest 7 tulenevale liikmesriikide pädevusele korraldada ja osutada tervishoiuteenuseid.
- (65) Lisaks väidavad Slovakkia ametiasutused, et tervisekindlustusreformi käigus ei asendatud riiklikku tervisekindlustust eratervisekindlustusega ega võimaldatud katta eraomandis kindlustusandjate mis tahes riske, mis on seotud kohustusliku sotsiaalkindlustusega. Slovakkia sõnul oli tervishoiusektori reformi põhieesmärk kehtestada täpsed eeskirjad tervishoiuks eraldatud rahaliste vahendite kasutamiseks ja sobivaks meetodiks nende eeskirjade kehtestamisel näis olevat muuta kõik olemasolevad haigekassad 30. septembriks 2005 aktsiaseltsideks, kellel on selgesti määratletud raamatupidamiseeskirjad. Slovakkia ametiasutused leiavad, et kõik Slovakkia tervisekindlustusandjad on kaasatud riikliku tervisekindlustussüsteemi raames neile usaldatud riiklike vahendite haldamisse.

⁽³⁴⁾ Eelkõige liidetud kohtuasjad C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre; kohtuasi C-218/00, Cisal ja INAIL; liidetud kohtuasjad C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband.

- (66) Slovakkia ametiasutuste sõnul võib asjaolu, et Slovakkia kohustuslik tervisekindlustussüsteem võimaldab kvaliteedi poolest piiratud ulatuses konkureerida, pidada põhjuseks, mis julgustab tervisekindlustusettevõtjaid tegutsema majanduslikult, kooskõlas usaldusväärse juhtimise põhimõtetega ja süsteemi nõuetekohase toimimise huvides, kuid mitte teguriks, mis võiks mõjutada tervisekindlustussüsteemi kui terviku mittemajanduslikku laadi.
- (67) Samuti selgitavad Slovakkia ametiasutused, et Slovakkia riikliku tervisekindlustussüsteemi struktuuri kohaselt tervisekindlustusettevõtjate vahendusel kogutud ja ümber jaotatud vahendite summa moodustub riikliku tervisekindlustuse maksetest, mis on seaduse järgi kohustuslikud ja seega osa Slovakkia riigi rahandusest. Seepärast on kõikidele tervisekindlustusettevõtjatele tehtud ülesandeks hallata üldsuselt kogutud riigi vahendeid kooskõlas asjaomaste õigusaktidega, et kasutada neid tervishoiuteenuste hüvitamiseks.
- (68) Et oma väidet veelgi kinnitada, tuletavad Slovakkia ametiasutused meelde ka tööka, et isegi pärast kasumi jaotamise keelustamise tühistamist 2011. aastal võimaldas muutmisakt nr 250/2011 tervisekindlustusettevõtjatel kasumit teenida ainult täpselt kindlaks määratud tingimustel, milleks olid:
- a) maksu kehtestamine tervisekindlustusettevõtjate kasumile;
 - b) kasumi kohustuslik kasutamine reservkapitali loomiseks, mis moodustab kuni 20 % kindlustusettevõtja sissemakstud registreeritud kapitalist (reservkapitali võib kasutada vaid kõnealuse kindlustusettevõtja kahjumi katmiseks);
 - c) tehniliste eraldiste kohustuslik loomine ootejärjekorras olevate kindlustatud isikute plaaniliste tervishoiuteenuste hüvitamiseks (mille tulemusena ei saa tervisekindlustusettevõtjad oma klientide arvelt kasumit teenida, paigutades nad tervishoiuteenuste kohese osutamise asemele ootenimekirjadesse; see on riikliku tervisekindlustuse üldtunnustatud raamatupidamisstandardite järgimiseks hädavajalik).
- (69) Sellega seoses selgitasid Slovakkia ametiasutused, et kui VZP teatas kasumist, löi ta tervishoiuteenuste hüvitamiseks ja eriti kulukate riiklikust tervisekindlustusest hüvitatavate tervishoiuteenuste rahastamiseks tervishoiuteenuste reservi. Lisaks eraldati aastatel, mil teatati kasumi teenimisest, osa VZP kasumist ka seadusega nõutud reservkapitali, mida seejärel kasutati kogunenud kahjumi vähendamiseks. Seepärast ei makstud Slovakkia ametiasutuste sõnul riigi omandis olevate tervisekindlustusettevõtjate teenitud kasumit kunagi aktsionäridele välja.
- (70) Selles kontekstis viitab Slovaki Vabariik ka tervisekindlustusettevõtjate suhtes kehtestatud lisapiirangule, mille kohaselt võivad nad vastavalt seadusele nr 523/2004 avaliku halduse eelarve-eeskirjade kohta vahendeid laenata üksnes pärast HSA eelnevat heakskiitu.
- (71) Toetamaks oma väidet, et kohustusliku tervisekindlustuse valdkonna tegevust ei reguleeri konkurentsieskirjad, juhivad ametiasutused tähelepanu ka Slovakkia monopolivastase ameti 2009. aasta uurimisele, mille tulemusena ilmnes, et tervisekindlustusettevõtjad tegutsevad süsteemis, mida iseloomustab suur solidaarsus, kus tervishoiuteenuseid osutatakse tasuta ja kus ettevõtjate tegevuse põhielemente reguleerib riik, ning seetõttu ei saa tervisekindlustusettevõtjate tegevust riikliku tervisekindlustuse pakkumisel pidada ettevõtjate majandustegevuseks, mis piirab konkurentsi. Monopolivastase ameti sõnul ei kohaldata seega Slovakkia konkurentsiseadust tervisekindlustusettevõtjate tegevusele tervisekindlustuse pakkumisel ⁽³⁵⁾.
- (72) Samuti selgitavad Slovakkia ametiasutused, et 2011. aastal kuulutas konstitutsioonikohus kasumi jaotamise keelustamise alates 2007. aastast põhiseadusega vastuolus olevaks, sest see rikkus Slovakkia põhiseaduslikku omandiõigust, kuid ei jaga seisukohta, et tervisekindlustusettevõtjate seadus piirab turumajanduse põhimõtteid. Samuti juhivad nad tähelepanu konstitutsioonikohtu lisatähelepanekule, et põhiseaduse seisukohast ei ole vastuvõetavad tervisekindlustust käsitlevad õigusaktid, mis välistavad turumajanduslike vahendite mõju või piiravad seda märgatavalt, takistades sellega konkurentsi.

⁽³⁵⁾ SZP ja VZP kavandatava ühinemisega seoses toimunud monopolivastase ameti uurimistegevus, mis lõpetati 3. detsembril 2009; vt ka monopolivastase ameti 2009. aasta aruanne aadressil <http://www.antimon.gov.sk/data/att/958.pdf>

- (73) Peale väite, et kohustusliku tervisekindlustuse valdkonna tegevus jääb Slovakkias väljapoole konkurentsieskirjade reguleerimisala, leidsid Slovakkia ametiasutused, et meetmed ei vasta muudele ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 kirjeldatud riigiabi kriteeriumidele. Nimelt väitsid nad, et 2006. ja 2009. aastal tehtud kapitalisüstid ei olnud riigiabi, kuna need järgisid turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõtet. Lisaks eitavad nad, et oleks esinenud põhjendamatult diskrimineerivat kohtlemist Veriteli-poolse võlgade kustutamise käigus, ja väidavad, et 2006. aastal ei antud VZP-le toetust, vaid see toiming kätkes riigi olemasolevate vaidlustamata kohustuste tavapärasest täitmist. Slovakkia ametiasutused esitasid lisaandmeid portfelli üleandmise kohta DZP-lt VZP-le ja EZP-lt SZP-le ning väitsid, et ka need üleandmised ei andnud SZP/VZP-le valikulist eelist ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Viimaks esitasid nad veel lisateavet riskide tasakaalustamise kava kohta, selgitades eeskätt, kuidas jaotati maksed ümber aastatel 2006–2012 (igal kuul ja aastal), ning väitsid, et kõnealune meede ei ole samuti riigiabi, sest sellega tasakaalustati süsteemiga kaasnevaid riske, mis tulenesid ühtsetest maksemääradest kõigi kindlustatud isikute rühmade suhtes nende riskiastmest olenemata.
- (74) Slovakkia ametiasutused kaitsesid menetluse algatamise otsuse kohta esitatud märkustes oma seisukohta, et majandustegevuse puudumise tõttu ei ole SZP/VZP ettevõtja, et meetmed on kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega ega anna SZP/VZP-le eelist ega hõlma seega abi. Seepärast ei pidanud nad vajalikuks esitada põhjendusi väidetavate abimeetmete kokkusobivuse kohta.

7. MEETMETE HINDAMINE

- (75) Nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1, „[...] on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust”.
- (76) Selle sätte alusel kohaldatakse riigiabi eeskirju ainult juhul, kui abisaaja on ettevõtja. Euroopa Liidu Kohtu praktikas on ettevõtja ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses määratletud kui majandustegevusega seotud üksus, olenemata tema õiguslikust seisundist või rahastamise viisist⁽³⁶⁾. Mingi üksuse liigitamine ettevõtjaks oleneb seega täielikult tema tegevuse majanduslikust või mittemajanduslikust laadist.
- (77) Nagu menetluse algatamise otsuses on selgitatud, oleneb küsimus, kas SZP/VZP kasuks määratud meetmed kujutavad endast riigiabi, seetõttu eeskätt sellest, kas ja millises ulatuses toimib SZP/VZP Slovakkia kohustuslikus tervisekindlustussüsteemis tegutsedes ettevõtjana, sest võib öelda, et ta on seotud majandustegevusega kohtulahendites määratletud tähenduses.
- (78) Euroopa Liidu Kohtu sõnul on majandustegevus iga tegevus, mis hõlmab kaupade ja/või teenuste pakkumist mingil turul⁽³⁷⁾. Seega võib küsimus, kas teatava teenuse jaoks on olemas turg, oleneb sellest, kuidas asjaomane liikmesriik seda teenust korraldab ja pakub⁽³⁸⁾. Riigiabi eeskirjad kehtivad üksnes juhul, kui teatav tegevus toimub turukeskkonnas. Seepärast võib sama tüüpi teenuste majanduslik laad liikmesriigiti erineda. Pealegi võib konkreetse teenuse liigitus sõltuvalt poliitilistest valikutest või majandussündmustest aja jooksul muutuda. See, mis ei ole praegu turutegevus, võib tulevikus selleks muutuda, ja vastupidi⁽³⁹⁾.
- (79) Tervishoiuteenuste pakkumise puhul oleneb tervishoiusüsteemi liigitamine majandustegevust hõlmavaks selle poliitilistest ja majanduslikest isärasustest ning konkreetsest viisist, kuidas selline süsteem on asjaomases liikmesriigis korraldatud ja üles ehitatud. Euroopa Liidu Kohtu praktikas tehakse põhimõtteliselt vahet solidaarsus-põhimõttel rajanevatel ja majanduslikel süsteemidel⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁶⁾ Vt nt liidetud kohtuasjad C-180/98 kuni C-184/98, Pavlov ja teised [2000], EKL I-6451, punkt 74.

⁽³⁷⁾ Kohtuasi 118/85, komisjon vs. Itaalia [1987], EKL 2599, punkt 7; kohtuasi C-35/96, komisjon vs. Itaalia [1998], EKL I-3851, punkt 36; liidetud kohtuasjad C-180/98 kuni C-184/98, Pavlov ja teised, punkt 75.

⁽³⁸⁾ Liidetud kohtuasjad C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre [1993], EKL I-637.

⁽³⁹⁾ Vt ka komisjoni teatis Euroopa riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise eest makstava hüvitise suhtes (edaspidi „üldist majandushuvi pakkuvate teenuste 2012. aasta teatis”), ELT C 8, 11.1.2012, lk 5, punkt 12.

⁽⁴⁰⁾ Komisjon on koondanud Euroopa Kohtu asjaomase kohtupraktika, mis käsitleb kõnealuste eeskirjade kohaldamist sotsiaalkindlustus- ja tervishoiusüsteemide rahastamise suhtes, oma 2012. aasta teatisesse Euroopa Liidu riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise eest makstava hüvitise suhtes („üldist majandushuvi pakkuvate teenuste 2012. aasta teatis”).

- (80) Euroopa Liidu Kohtu praktikas kasutatakse mitmesuguseid kriteeriume, määramaks kindlaks, kas sotsiaalkindlustussüsteem rajaneb solidaarsuspõhimõttel ega ole seega majandustegevus. Siin võivad oluliseks osutada mitu tegurit: i) kas süsteemiga liitumine on kohustuslik; ⁽⁴¹⁾ ii) kas süsteem täidab üksnes sotsiaalseid eesmärki; ⁽⁴²⁾ iii) kas süsteem on mittetulunduslik; ⁽⁴³⁾ iv) kas toetused on tehtud sissemaksetest sõltumatud; ⁽⁴⁴⁾ v) kas makstavad hüvitised on proportsionaalsed kindlustatud isiku sissetulekuga või mitte ⁽⁴⁵⁾ ning vi) kas süsteem on riikliku järelevalve all ⁽⁴⁶⁾.
- (81) Erinevalt solidaarsuspõhimõttel rajanevatest süsteemidest iseloomustab majanduslikke süsteeme sageli: i) valikuline liikmesus; ⁽⁴⁷⁾ ii) kapitaliseerimispõhimõte, st väljamaksete sõltuvus tehtud sissemaksetest ja süsteemi finantstulemustest; ⁽⁴⁸⁾ iii) nende tulunduslik iseloom ⁽⁴⁹⁾ ning iv) alussüsteemi toetusi täiendavate väljamaksete pakkumine ⁽⁵⁰⁾.
- (82) Teatud süsteemid sisaldavad mõlema kategooria elemente (solidaarsuspõhimõttel rajanevad ja majanduslikud süsteemid), ⁽⁵¹⁾ nii et määratlemaks, kas konkreetne süsteem on majanduslikku või mittemajanduslikku laadi, peab komisjon kontrollima kahes eelmises põhjenduses loetletud iga erineva elemendi olemasolu ja kaaluma selle suhtelist olulisust kõnealuses süsteemis ⁽⁵²⁾.
- (83) Lõplik otsus selle kohta, kas kohustusliku tervisekindlustuse teenuste pakkumine Slovaki Vabariigis on mittemajanduslik või majanduslik tegevus, oleneb seetõttu põhjalikust analüüsist, kuidas kõnealune tegevus on selles liikmesriigis korraldatud ja ellu viidud. Seepärast käsitleb otsus üksnes selle liikmesriigi kohustuslikku tervisekindlustussüsteemi. Nende üldiste tähelepanekute taustal hindab komisjon, kas väidetavalt SZP/VZP-ga seotud vaidlustatud meetmed kujutavad endast riigiabi, mis on antud ettevõtjale ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- (84) Hulk näitajaid viitab Slovakkia tervisekindlustussüsteemi mittemajanduslikule laadile, eeskätt selle sotsiaalsed tunnusjooned ja eesmärgid, mis ilmnevad valdavalt süsteemi toimimise käigus, ning süsteemi rajanemisele keskelt solidaarsuspõhimõttel.
- (85) Esiteks on kohustuslikus tervisekindlustusprogrammis osalemine enamikule Slovaki Vabariigi elanikest seaduse järgi kohustuslik ning kohustusliku tervisekindlustusega kaetud tervishoiuteenuseid osutatakse olenemata kindlustatud isiku tasutud maksetest. Kindlustatud isik võib tervisekindlustusettevõtjat vabalt valida ja vaba liitumisvõimaluse kohustuse tõttu ei tohi valitud tervisekindlustusettevõtja keelduda teda kindlustamast vanuse, tervise seisundi või haigusriskide pärast ⁽⁵³⁾.

⁽⁴¹⁾ Liidetud kohtuasjad C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre [1993], EKL I-637, punkt 13.

⁽⁴²⁾ Kohtuasi C-218/00, Cical ja INAIL [2002], EKL I-691, punkt 45.

⁽⁴³⁾ Liidetud kohtuasjad C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband [2004], EKL I-2493, punktid 47–55.

⁽⁴⁴⁾ Liidetud kohtuasjad C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre (viidatud eespool), punktid 15–18.

⁽⁴⁵⁾ Kohtuasi C-218/00, Cical ja INAIL (viidatud eespool), punkt 40.

⁽⁴⁶⁾ Liidetud kohtuasjad C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre (viidatud eespool), punkt 14; kohtuasi C-218/00, Cical ja INAIL (viidatud eespool), punktid 43–48; liidetud kohtuasjad C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband (viidatud eespool), punktid 51–55.

⁽⁴⁷⁾ Kohtuasi C-67/96, Albany [1999], EKL I-5751, punktid 80–87.

⁽⁴⁸⁾ Kohtuasi C-244/94, FFSA ja teised (viidatud eespool), punktid 9 ja 17–20; kohtuasi C-67/96, Albany (viidatud eespool), punktid 81–85; vt samuti liidetud kohtuasjad C-115/97–C-117/97, Brentjens [1999], EKL I-6025, punktid 81–85, kohtuasi C-219/97, Drijvende Bokken [1999], EKL I-6121, punktid 71–75 ning liidetud kohtuasjad C-180/98–C-184/98, Pavlov (viidatud eespool), punktid 114 ja 115.

⁽⁴⁹⁾ Liidetud kohtuasjad C-115/97–C-117/97, Brentjens (viidatud eespool).

⁽⁵⁰⁾ Liidetud kohtuasjad C-180/98–C-184/98, Brentjens (viidatud eespool).

⁽⁵¹⁾ Vt nt Euroopa Kohtu kaalumist kohtuasjas C-350/07, Kattner Stahlbau [2009], EKL I-1513, eelkõige punktid 33–68.

⁽⁵²⁾ Sellega seoses tuleb märkida, et hiljutises otsuses (12. septembri 2013. aasta otsus kohtuasjas T-347/09, Saksamaa vs. komisjon, veel avaldamata), millele kaebuse esitaja Dövera menetluse algatamise otsuse kohta esitatud märkustest viitas, vaid kinnitatakse seda, et mittetulundusorganisatsioonid võivad samuti turul kaupu ja teenuseid pakkuda (vt ka üldist majandushuvi pakkuvate teenuste 2012. aasta teatise punkt 9 viitega kohtupraktikale). Kuid see ei muuda asjaolu, et otsus tegevuse majandusliku ja mittemajandusliku laadi kohta peab siinsel juhul põhinema iga erineva elemendi olemasolul ja nende tähtsuse kaalumisel.

⁽⁵³⁾ Vt põhjendused 23–25.

- (86) Teiseks põhineb Slovakkia kohustuslik tervisekindlustus maksetel, mis on seadusega kindlaks määratud vastavalt kindlustatu sissetulekule ega põhine kindlustatud riskil (kindlustatud isiku vanus, tervises seisund, haigusriskid). Veelgi enam, isiku poolt süsteemi raames tasutud maksete summa ja samale isikule süsteemi kaudu makstud hüvitiste suuruse vahel puudub otsene seos. Selle tulemusena ei ole kindlustusettevõtjatel võimalik mõjutada ei kindlustusmaksete summat ega hüvitiste miinimumpaketti, millele kindlustatud isikutel on õigus, sest kõik see on kindlaks määratud riiklikes õigusaktides.
- (87) Kolmandaks on kõikidele kindlustatutele tagatud seadusega sama hüvitiste baastase, mis on õigupoolest väga kõrge, sest see hõlmab peaaegu kõiki Slovaki Vabariigis pakutavad tervishoiuteenuseid, mis tähendab, et kohustusliku tervisekindlustussüsteemi kaudu pakutakse peaaegu täielikku tervishoiuteenust⁽⁵⁴⁾. Slovakkia riskide tasakaalustamise kava tagab kindlustusriskide jagamise ja tugevdab selle tulemusena solidaarsust. Lisaks kehtib Slovakkia süsteemis ühtsete hindade põhimõte, mis tähendab, et kindlustusandjatel ei lubata makseid kindlustusriski järgi diferentseerida, samal ajal kui kindlustusandjatele, kelle portfell hõlmab riskantsemat demograafilist profiili, pakutakse riskide tasakaalustamiseks osalist hüvitist raha ümberjaotamise teel keskmisest väiksemat hüvitist maksvatelt kindlustusandjatele neile, kes maksavad oma kindlustatud isikutele keskmisest suuremat hüvitist⁽⁵⁵⁾.
- (88) Lõpuks tuletab komisjon lisaks kõikidele eespool nimetatud sotsiaal- ja solidaarsuspõhimõtetele meelde, et Slovakkia kohustuslikku tervisekindlustust korraldatakse ja pakutakse tugevas õigusraamistikus: kõikide tervisekindlustusettevõtjate seisund, õigused ja kohustused on kehtestatud seadustega, milles määratletakse üksikasjalikud tingimused, ja nad tegutsevad riigi range järelevalve all⁽⁵⁶⁾.
- (89) Nende tunnuste alusel järeldeb komisjon, et Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse süsteem on mittemajanduslikku laadi, seega ei saa SZP/VZPd liigitada ettevõtjaks ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses⁽⁵⁷⁾.
- (90) Komisjon tunnistab, et Slovakkia kohustusliku tervisekindlustussüsteemi teatavad jooned võivad viidata süsteemiga seotud tegevuse majanduslikule laadile: i) mitme (era- ja riigi omandis) kindlustusettevõtja tegutsemine Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse sektoris, ii) teatav konkurents nende tervisekindlustusandjate vahel, kes iii) on seotud tulu teenimisega, ja iv) asjaolu, et Slovakkia konstitutsioonikohtu arvates oli tegevus konkurentsile avatud. Sellegipoolest on komisjon arvamisel, et nende asjaolude olemasolu ei sea kahtluse alla järeldust, et Slovakkia kohustuslik tervisekindlustus on mittemajanduslik tegevus.
- (91) Esiteks märgib komisjon, et ainuüksi tõik, et kohustusliku tervisekindlustuse sektoris tegutseb mitu (era- ja riigi omandis) ettevõtjat, ei tähenda veel nende tegevuse majanduslikku laadi süsteemis, kus esikohal on sotsiaalsed tunnusjooned ja eesmärgid, mille toimimises on kesksel kohal solidaarsuspõhimõte ja mille puhul on riigi järelevalve range, nagu on selgitatud põhjendustes 85–87. Selline tõlgendus asetaks rõhu kohaltult sotsiaalkindlustussüsteemi haldamise korralduslikule poolele, mille liikmesriik on valinud, mitte kõnealuse süsteemi sisule⁽⁵⁸⁾.
- (92) Teiseks tuleneb Euroopa Liidu Kohtu praktikast, et pelgalt tervisekindlustussüsteemi raames ilmnev konkureerimisvõimaluse olemasolu ja ka tegelik konkurents – isegi kui seadusandja on selle ette näinud ja kohtuvõim seda kinnitanud – ei pruugi osutada kõnealuse tegevuse majanduslikule laadile. Euroopa Liidu Kohus on teinud selgeks, et tehes otsust tegevuse majandusliku või mittemajandusliku laadi kohta seadusega ettenähtud tervisekindlustussüsteemi puhul, mis – nagu Slovakkia süsteem – annab teatava konkurentsivabaduse, saavad määravaks

⁽⁵⁴⁾ Vt põhjendused 26–29.

⁽⁵⁵⁾ Vt põhjendused 23–25.

⁽⁵⁶⁾ Vt põhjendus 32.

⁽⁵⁷⁾ Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse süsteem sarnaneb oma tunnuste poolest Saksamaa riikliku tervisekindlustussüsteemiga, mida Euroopa Liidu Kohus hindas liidetud kohtuasjades C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband. Euroopa Liidu Kohus pidas Saksa süsteemi loomult mittemajanduslikuks ja rõhutas eelkõige, et Saksamaa haigekassad on seadusega kohustatud pakkuma enda liikmetele sisuliselt identseid riigi määratud kohustuslikke hüvitisi, mis ei olene kindlustatud isikute tasutud maksete summast, ei konkureeri seetõttu üksteisega seadusega määratud kohustuslike hüvitiste maksmisel ning on kaasatud riskide tasakaalustamise süsteemi (vt selle otsuse punktid 52–54).

⁽⁵⁸⁾ Vt ka kohtuasi C-350/07, Kattner Stahlbau (viidatud eespool), punkt 53, ja eelkõige kohtujurist Mazaki ettepanek selles kohtuasjas (punkt 59).

konkurentsi olemus ja ulatus, selle esinemise tingimused ning muude asjaomaste tegurite olemasolu ja kaal⁽⁵⁹⁾. Praeguse juhtumi puhul välistatakse konkurentsi liik, mis pakub kõige rohkem huvi tarbijatele – kindlustusmaksete suuruse hinnakonkurents –, sest Slovakkia tervisekindlustusandjad ei saa kindlustatute maksete suurust muuta, kuivõrd see on seadusega kindlaks määratud. Ka konkureerimisvõimalus kvaliteedi nimel on üsnagi piiratud, sest Slovakkia kohustuslikus tervisekindlustussüsteemis nähakse seadusega ette väga suur hulk kõikidele kindlustatud isikutele võrdseid hüvitisi, mis jätab seega kindlustusandjatele vähe ruumi konkureerida klientide nimel (tasuta) lisaõiguste pakkumisega. Seepärast ei ole tervisekindlustusandjatel võimalik neid seadusega määratud hüvitisi mõjutada ning nad ei konkureeri üksteisega ega ka tervishoiuteenuste eest makstavate kohustuslike seadusega määratud hüvitiste pakkumisel, mis on nende põhiülesanne.

- (93) Kolmandaks leiab komisjon, et kohustusliku tervisekindlustusega seotud tegevuse mittemajanduslikku laadi ei mõjuta asjaolu, et kui tervisekindlustusettevõtjad ostavad teenuseosutajatelt konkurentsivõimeliste hindadega tervishoiu- ja sellega seotud teenuseid, valitseb nende vahel konkurents kvaliteedi ja teenuse sisseostmise tõhususe vallas. Sel moel annavad kindlustusettevõtjad kohustusliku tervisekindlustussüsteemi raames kindlustatud isikutega sõlmitud lepingutest eraldatava tegevuse tulemusena süsteemis oma ülesande täitmiseks vajaliku panuse. Euroopa Liidu Kohtu praktikast tuleneb, et kui kohustusliku tervisekindlustuse süsteem on oma tunnusjoonte tõttu mittemajanduslikku laadi, siis panustamine selle süsteemi toimimise kindlustamisse on samamoodi loomult mittemajanduslik⁽⁶⁰⁾.
- (94) Neljandaks ei muuda see, et Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse alased õigusaktid võimaldavad tervisekindlustusandjatel kasumit teenida ja osa kasumist aktsionäridele jaotada, nende tegevuse mittemajanduslikku laadi, sest nad tegutsevad süsteemis, kus on selgelt esindatud kõik eespool nimetatud mittemajanduslikule laadile viitavad jooned. Ainuüksi asjaolu, et tervisekindlustusandjatel on lubatud kasumit teenida ja osa kasumist jaotada, ei muuda veel süsteemi valdavalt sotsiaalset olemust ja eesmärke, solidaarsuspõhimõtte kesket rolli selles ega süsteemi tegevuse riiklikku reguleerimist ja järelevalvet. Riigipoolse reguleerimisega seoses tuleb komisjon meelde, et kasumi teenimise, kasutamise ja jaotamise võimalust reguleerivad ja piiravad seaduslikud kohustused, mille riik on Slovakkia kindlustusettevõtjate suhtes kehtestanud ja mis on mõeldud kohustusliku tervisekindlustuse elujõulisuse ja jätkuvuse tagamiseks koos kõigi selle puhul esikohal olevate sotsiaalsete ja solidaarsuseesmärkidega⁽⁶¹⁾. Seepärast on vabadus kasumit teenida, kasutada ja jaotada Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse valdkonnas märksa enam piiratud kui tavapärastes äri sektorites ning seotud sotsiaalsete ja solidaarsuseesmärkide saavutamiseks.
- (95) Kuna Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse süsteemis on kehtestatud piiratud konkurents (st kvaliteedikonkurents on väga väike ja hinnakonkurents puudub) ning kasumi piiratud teenimise ja kasutamise viisid, ei sea Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse süsteemis ilmnevad konkurentselemendid ega kasumile orienteeritus seega kahtluse alla esmatahtsaid sotsiaalseid, solidaarsus- ja reguleerimis põhimõtteid, mis viitavad tervisekindlustusettevõtjate tegevuse mittemajanduslikule laadile selles süsteemis. Pigem tuleks näha asja nii, et Slovakkia kohustusliku tervisekindlustuse süsteemi konkurentstile ja kasumitaotlusele viitavad elemendid teenivad eelkõige eesmärki julgustada kindlustusettevõtjaid tegutsema kooskõlas usaldusväärse juhtimise põhimõtetega selle sotsiaalkindlustussüsteemi nõuetekohase toimimise huvides, aidates sellega tagada kõnealuse süsteemi sotsiaal- ja solidaarsuseesmärkide saavutamist⁽⁶²⁾.
- (96) Lõpuks leiab komisjon, et ehkki Slovakkia konstitutsioonikohus (hinnates Slovakkia põhiseadusest tuleneva ettevõtlusvabaduse võimalikku rikkumist) pidas Slovakkia kohustuslikku tervisekindlustussüsteemi konkurentsi-valdkonda kuuluvaks, ei tähenda see, et süsteem hõlmab majanduslikku laadi tegevust riigiabi eeskirjade tähenduses. Õigupoolest paluti Slovakkia konstitutsioonikohtul sel juhul läbi vaadata, kas 2007. aastal tervisekindlustusettevõtjate suhtes seadusega kehtestatud kasumi jaotamise keeld on kokkusobiv Slovakkia põhiseadusega

⁽⁵⁹⁾ Sellega seoses tuleb komisjon meelde, et asjaolu, et AOK kohtuasjas (liidetud kohtuasjad C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband) Saksamaa haigekassad isegi konkureerisid teatud ulatuses hindade nimel, sest neil oli teatavates piirides võimalik partnerettevõtete makseid muuta, ei tekitanud kohtus kahtlusi selle suhtes, et nad ei tegele majandustegevusega. Euroopa Liidu Kohtu sõnul oli kindlustusmaksete vahelise konkurentsi tekitamine Saksamaa sotsiaalkindlustussüsteemi nõuetekohase toimimise huvides, et julgustada haigekassasid tegutsema kooskõlas usaldusväärse juhtimise põhimõtetega, st kõige tõhusamal ja vähem kulukal viisil. Euroopa Liidu Kohtu sõnul ei muuda selle eesmärgi taotlemine kuidagi haigekassade tegevuse laadi (vt otsuse punkt 56).

⁽⁶⁰⁾ Vt kohtuasi T-319/99, FENIN [2003], EKL II-357 (eelkõige punkt 37).

⁽⁶¹⁾ Põhjendused 84–88.

⁽⁶²⁾ Pidades ühtlasi silmas põhjenduses 13 kirjeldatud reformi peamist (tõhusus)eesmärki.

(omandiõiguse, omandi kaitse ja ettevõtlusvabaduse rikkumine) ning ELi toimimise lepingu artiklitega 18, 49, 54 ja 63. Slovakkia konstitutsioonikohus otsustas, et see keeld rikub Slovakkia põhiseadust ja seetõttu ei ole põhjust arutada ELi siseturu eeskirjade põhielemente või nende rikkumist käsitlevat eeskirja.

- (97) Selle taustal – võttes arvesse siinse juhtumi eripära ning asjaomaste näitajate olemasolu ja kaalu – ei saa Slovakkias korraldatud ja ellu viidud kohustusliku tervisekindlustuse valdkonna tegevust lugeda majandustegevuseks.
- (98) Ülalnimetatut silmas pidades leiab komisjon, et vaidlustatud meetmete kasutajat SZP/VZPd ei saa pidada ettevõtjaks ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses ning seega ei ole need meetmed riigiabi kõnealuse sätte tähenduses.
- (99) Seepärast puudub vajadus analüüsida muid tingimusi riigiabi olemasolu seisukohast ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses või hinnata vaidlustatud meetmete kokkusobivust.

8. KOKKUVÕTE

- (100) Eespool esitatud kaalutlusi silmas pidades leiab komisjon, et vaidlustatud meetmed ei kujuta endast riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Järgmised Slovaki Vabariigi poolt ettevõtjatele Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) ja/või Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) võimaldatud meetmed ei kujuta endast riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses:

- SZP kapitali suurendamine 450 miljoni Slovakkia krooni võrra 28. novembrist 2005 kuni 18. jaanuarini 2006;
- SZP võlgade tasumine ettevõtja Veritel' a. s. kaudu ajavahemikul 2003–2006;
2006. aastal tervishoiuministeeriumi poolt SZP-le antud toetus;
- VZP kapitali suurendamine 65,1 miljoni euro võrra 1. jaanuaril 2010;
- riskide tasakaalustamise kava, mis kehtestati seaduse nr 580/2004 kolmanda osaga ning
- likvideeritud tervisekindlustusettevõtjate portfelli üleandmine, eelkõige Družstevná zdravotná poisťovňa portfelli üleandmine VZP-le ja Európská zdravotná poisťovňa portfelli üleandmine SZP-le.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Slovaki Vabariigile.

Brüssel, 15. oktoober 2014

Komisjoni nimel
asepresident
Joaquín ALMUNIA

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/249,**10. veebruar 2015,****otsuse 2006/502/EÜ (millega nõutakse liikmesriikidelt meetmete võtmist, et tagada üksnes lastekindlate tulemasinate turuleviimine ning keelustada uudsete tulemasinate turuleviimine) kehtivuse pikendamise kohta***(teatavaks tehtud numbri C(2015) 603 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiivi 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 13,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni otsusega 2006/502/EÜ ⁽²⁾ nõutakse liikmesriikidelt meetmete võtmist, et tagada üksnes lastekindlate tulemasinate turuleviimine ning keelustada uudsete tulemasinate turuleviimine.
- (2) Otsus 2006/502/EÜ võeti vastu kooskõlas direktiivi 2001/95/EÜ artikliga 13, mille kohaselt on otsuse kehtivusaeg kõige rohkem üks aasta, kuid otsust võib pikendada täiendavateks ajavahemikeks, millest ükski ei ole pikem kui aasta.
- (3) Otsuse 2006/502/EÜ kehtivust pikendati üheaastaste ajavahemike kaupa esiteks komisjoni otsusega 2007/231/EÜ ⁽³⁾ 11. maini 2008, teiseks komisjoni otsusega 2008/322/EÜ ⁽⁴⁾ 11. maini 2009, kolmandaks komisjoni otsusega 2009/298/EÜ ⁽⁵⁾ 11. maini 2010, neljandaks komisjoni otsusega 2010/157/EL ⁽⁶⁾ 11. maini 2011, viiendaks komisjoni otsusega 2011/176/EL ⁽⁷⁾ 11. maini 2012, kuuendaks komisjoni rakendusotsusega 2012/53/EL ⁽⁸⁾ 11. maini 2013 ning seitsmendaks komisjoni rakendusotsusega 2013/113/EL ⁽⁹⁾ 11. maini 2014 ja kaheksandaks komisjoni rakendusotsusega 2014/61/EL ⁽¹⁰⁾ 11. maini 2015.
- (4) Siiski viiakse endiselt turule tulemasinaid, mis ei ole lastekindlad. Selliste tulemasinate kättesaadavust peaksid vähendama tugevdatud turujärelevalve meetmed alates plaanilistest proovivõttudest kuni tõhusate piiranguteni.
- (5) Kuna puuduvad muud asjakohased meetmed, et tagada tulemasinate ohutus lastele, tuleks pikendada otsuse 2006/502/EÜ kehtivust veel 12 kuu võrra.
- (6) Seepärast tuleks otsust 2006/502/EÜ vastavalt muuta.
- (7) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 2001/95/EÜ alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2006/502/EÜ artikli 6 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesolevat otsust kohaldatakse kuni 11. maini 2016.”

⁽¹⁾ EÜT L 11, 15.1.2002, lk 4.⁽²⁾ ELT L 198, 20.7.2006, lk 41.⁽³⁾ ELT L 99, 14.4.2007, lk 16.⁽⁴⁾ ELT L 109, 19.4.2008, lk 40.⁽⁵⁾ ELT L 81, 27.3.2009, lk 23.⁽⁶⁾ ELT L 67, 17.3.2010, lk 9.⁽⁷⁾ ELT L 76, 22.3.2011, lk 99.⁽⁸⁾ ELT L 27, 31.1.2012, lk 24.⁽⁹⁾ ELT L 61, 5.3.2013, lk 11.⁽¹⁰⁾ ELT L 38, 7.2.2014, lk 43.

Artikkel 2

Liikmesriigid võtavad käesoleva otsuse järgimiseks vajalikud meetmed hiljemalt 11. maiks 2015 ja avaldavad need. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 10. veebruar 2015

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Věra JOUROVÁ

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/250,**13. veebruar 2015,****millega muudetakse otsuse 2004/558/EÜ I ja II lisa seoses veiste infektsioosset rinotrahheiidist vaba staatusega Saksimaa, Saksi-Anhalti, Brandenburgi, Berliini ja Mecklenburg-Vorpommerni liidumaades Saksamaal***(teatavaks tehtud numbri C(2015) 706 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiivi 64/432/EMÜ ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõiget 2 ja artikli 10 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivis 64/432/EMÜ on sätestatud eeskirjad liidus veistega kauplemise kohta. Kõnealuse direktiivi artiklis 9 on sätestatud, et kui liikmesriigil on mõne kõnealuse direktiivi E II lisa loetletud nakkushaiguse jaoks kohustuslik riiklik kontrolliprogramm, võib ta esitada nimetatud programmi komisjonile heakskiitmiseks. Kõnealune nakkushaiguste loetelu sisaldab veiste infektsioosset rinotrahheiiti. Veiste infektsioosne rinotrahheiit on veiste herpesviiruse 1. tüübi (BHV1) nakkuse üks kõige selgemaid kliinilisi ilminguid. Direktiivi 64/432/EMÜ artiklis 9 on ka sätestatud, kuidas kindlaks määrata võimalikud liidusiseses kaubanduses nõutavad lisatagatised.
- (2) Direktiivi 64/432/EMÜ artiklis 10 on sätestatud, et kui liikmesriik leiab, et tema territooriumil või osal sellest ei esine mõnda kõnealuse direktiivi E II lisa loetletud haigustest, esitab ta komisjonile asjakohased tõendavad dokumendid. Kõnealuses artiklis on ka sätestatud, kuidas kindlaks määrata võimalikud liidusiseses kaubanduses nõutavad lisatagatised.
- (3) Komisjoni otsusega 2004/558/EÜ ⁽²⁾ on heaks kiidetud BHV1 kontrolli- ja tõrjeprogrammid, mille on esitanud kõnealuse otsuse I lisa loetletud liikmesriigid seoses selles lisa nimetatud piirkondadega, mille suhtes kohaldatakse lisatagatisi kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikliga 9.
- (4) Peale selle on otsuse 2004/558/EÜ II lisa loetletud liikmesriikide piirkonnad, mida peetakse BHV1 nakkusest vabaks ja mille suhtes kohaldatakse lisatagatisi vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklile 10.
- (5) Praegu on kõik Saksamaa piirkonnad, v.a Baieri ja Tüüringi liidumaad, loetletud otsuse 2004/558/EÜ I lisa. Baieri ja Tüüringi liidumaad on BHV1 nakkusest vabad ja on seega loetletud kõnealuse otsuse II lisa.
- (6) Saksamaa on nüüd vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklile 10 esitanud komisjonile lisatagatisi tõendavad dokumendid Saksimaa, Saksi-Anhalti, Brandenburgi, Berliini ja Mecklenburg-Vorpommerni liidumaade BHV1 nakkusest vabaks tunnistamiseks.
- (7) Pärast kõnealuse liikmesriigi esitatud tõendusmaterjali hindamist leiti olevat asjakohane jätta Saksamaa liidumaad Saksimaa, Saksi-Anhalt, Brandenburg, Berliin ja Mecklenburg-Vorpommern välja otsuse 2004/558/EÜ I lisast ning kanda need kõnealuse otsuse II lisa esitatud loetellu ja laiendada kõnealustele liidumaadele direktiivi 64/432/EMÜ artikli 10 kohased lisatagatised. Otsuse 2004/558/EÜ I ja II lisa tuleks vastavalt muuta.
- (8) Seepärast tuleks otsust 2004/558/EÜ vastavalt muuta.

⁽¹⁾ EÜT 121, 29.7.1964, lk 1977/64.

⁽²⁾ Komisjoni otsus 2004/558/EÜ, 15. juuli 2004, millega rakendatakse nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, mis käsitleb veiste infektsioosset rinotrahheiidiga seotud lisatagatisi ühendusesiseks kaubanduseks veistega ja teatavate liikmesriikide esitatud tõrjeprogrammide heakskiitmist, (ELT L 249, 23.7.2004, lk 20).

(9) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2004/558/EÜ I ja II lisa asendatakse käesoleva otsuse lisa tekstiga.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. veebruar 2015

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Vytienis ANDRIUKAITIS

LISA

„I LISA

Liikmesriik	Liikmesriigi piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse lisatagatise veiste infektsioosse rinotrahheiidi osas kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikliga 9
Belgia	Kõik piirkonnad
Tšehhi Vabariik	Kõik piirkonnad
Saksamaa	Kõik piirkonnad, välja arvatud Baieri, Tüüringi, Saksimaa, Saksi-Anhalti, Brandenburgi, Berliini ja Mecklenburg-Vorpommerni liidumaad
Itaalia	Friuli-Venezia Giulia maakond Valle d'Aosta maakond Trento autonoomne provints

II LISA

Liikmesriik	Liikmesriigi piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse lisatagatise veiste infektsioosse rinotrahheiidi osas kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikliga 10
Taani	Kõik piirkonnad
Saksamaa	Baieri, Tüüringi, Saksimaa, Saksi-Anhalti, Brandenburgi, Berliini ja Mecklenburg-Vorpommerni liidumaad
Itaalia	Bolzano autonoomne provints
Austria	Kõik piirkonnad
Soome	Kõik piirkonnad
Rootsi	Kõik piirkonnad”

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/251,**13. veebruar 2015,****millega muudetakse rakendusotsust 2014/709/EÜ, milles käsitletakse loomatervishoiualaseid tõrjemeetmeid seoses sigade Aafrika katkuga teatavates liikmesriikides***(teatavaks tehtud numbri C(2015) 710 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 11. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/662/EMÜ veterinaarkontrollide kohta ühendusesiseses kaubanduses seoses siseturu väljakujundamisega, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõiget 4,võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle, ⁽²⁾ eriti selle artikli 10 lõiget 4,võttes arvesse nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad, ⁽³⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni rakendusotsuses 2014/709/EL ⁽⁴⁾ on sätestatud loomatervishoiualased tõrjemeetmed seoses sigade Aafrika katku esinemisega teatavates liikmesriikides. Kõnealuse otsuse lisa piiritletakse ja loetletakse nende liikmesriikide teatavad alad, mis on epidemioloogilist olukorda arvesse võttes eristatud vastavalt riski tasemele. Loetelu sisaldab Eesti, Itaalia, Läti, Leedu ja Poola teatavaid alasid.
- (2) Rakendusotsuse 2014/709/EL artikkel 11, milles on sätestatud keeld lähetada teistesse liikmesriikidesse ja kolmandatesse riikidesse värsket sealiha ja teatavaid sealihavalmistisi ja -tooteid lisa loetletud piirkondadest, tuleks läbi vaadata, et parandada selle ühtsust erandite osas, mida kohaldatakse ekspordi suhtes kolmandatesse riikidesse.
- (3) Alates 2014. aasta oktoobrist on teatatud mõnest sigade Aafrika katku juhtumist metssigadel Eesti ja Läti vahelisel piiril, mõlemas liikmesriigis rakendusotsuse 2014/709/EL lisa I osas loetletud piirkonnas. Kahest juhtumist on teatatud Leedus Kaunases ja Kupiškis.
- (4) Eesti, Läti ja Leedu loomaterviseolukorrast tulenevat riski hinnates tuleks arvesse võtta praeguse epidemioloogilise olukorra muutumist. Selleks et loomatervishoiualaseid tõrjemeetmeid sihipäraselt rakendada ja takistada sigade Aafrika katku levikut, samuti selleks, et vältida tarbetuid häireid liidusiseses kaubanduses ning seda, et kolmandad riigid kehtestaksid põhjendamatu kaubandustõkkeid, tuleb muuta liidu loetelu aladest, mille suhtes kohaldatakse rakendusotsuse 2014/709/EL kohaseid loomatervishoiualaseid tõrjemeetmeid, ja võtta arvesse kõnealuse haigusega seotud praeguse epidemioloogilise olukorra muutumist Eestis, Lätis ja Leedus.
- (5) Seepärast on vaja muuta rakendusotsuse 2014/709/EL lisa, et lisada selle II lissasse asjaomased Eesti, Läti ja Leedu piirkonnad.
- (6) Seepärast tuleks otsust 2014/709/EL vastavalt muuta.
- (7) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

⁽¹⁾ EÜT L 395, 30.12.1989, lk 13.⁽²⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29.⁽³⁾ EÜT L 18, 23.1.2003, lk 11.⁽⁴⁾ Komisjoni rakendusotsus 2014/709/EL, 9. oktoober 2014, milles käsitletakse loomatervishoiualaseid tõrjemeetmeid seoses sigade Aafrika katkuga teatavates liikmesriikides ja tunnistatakse kehtetuks rakendusotsus 2014/178/EL (ELT L 295, 11.10.2014, lk 63).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Rakendusotsust 2014/709/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 11 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Erandina lõikest 1 võivad asjaomased liikmesriigid, kus esineb lisa II, III või IV osas loetletud piirkondi, lubada lähetada lõikes 1 osutatud värsket sealiha ning sealihast koosnevaid või seda sisaldavaid valmistisi ja tooteid teistesse liikmesriikidesse ja kolmandatesse riikidesse tingimusel, et kõnealune sealiha ning sealihast koosnevad või seda sisaldavad valmistised ja tooted on saadud sigadelt, keda on sünnist saati peetud väljaspool käesoleva otsuse lisa II, III ja IV osas loetletud piirkonda asuvas ettevõttes, ning et kõnealune värsket sealiha ning sealihast koosnevad või seda sisaldavad valmistised ja tooted on toodetud, ladustatud ja töödeldud vastavalt artiklile 12.

3. Erandina lõikest 1 võivad asjaomased liikmesriigid, kus esineb lisa II osas loetletud piirkondi, lubada lähetada lõikes 1 osutatud värsket sealiha ning sealihast koosnevaid või seda sisaldavaid valmistisi ja tooteid teistesse liikmesriikidesse ja kolmandatesse riikidesse tingimusel, et kõnealune sealiha ning sellest koosnevad või seda sisaldavad valmistised ja tooted on saadud sigadelt, kes vastavad artikli 3 lõikes 1 ja lõikes 2 või 3 sätestatud nõuetele.”

2) Lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse lisale.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. veebruar 2015

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Vytenis ANDRIUKAITIS

LISA

Rakendusotsuse 2014/709/EL lisa muudetakse järgmiselt.

1) I osa muudetakse järgmiselt:

a) Eestit käsitlev kanne asendatakse järgmisega:

„1. **Eesti**

Järgmised piirkonnad Eestis:

- Põlva maakond;
- Häädemeeste vald;
- Kambja vald;
- Kasepää vald;
- Kolga-Jaani vald;
- Konguta vald;
- Kõo vald;
- Kõpu vald;
- Laekvere vald;
- Lasva vald;
- Meremäe vald;
- Nõo vald;
- Paikuse vald;
- Pärsti vald;
- Puhja vald;
- Rägavere vald;
- Rannu vald;
- Rõngu vald;
- Saarde vald;
- Saare vald;
- Saarepeedi vald;
- Sõmeru vald;
- Surju vald;
- Suure-Jaani vald;
- Tahkuranna vald;
- Torma vald;
- Vastseliina vald;
- Viiratsi vald;
- Vinni vald;
- Viru-Nigula vald;
- Võru vald;
- Võru linn;
- Kunda linn;
- Viljandi linn.”

b) Lätit käsitlev kanne asendatakse järgmisega:

„2. Lāti

Järgmised piirkonnad Lätis:

- Aizkraukles novads;
- Alojās novads;
- Alūksne novads: Zeltiņu, Kalncempju, Annas, Malienas, Jaunannas, Mārupes ja Liepņas pagasts;
- Amatas novads;
- Apes novads: Virešu pagasts;
- Balinavas novads;
- Balvu novads;
- Cēsu novads;
- Gulbenes novads;
- Ikšķiles novads;
- Inčukalna novads;
- Jaunjelgavas novads;
- Jaunpiepalgas novads;
- Ķeguma novads;
- Kocēnu novads;
- Krimuldas novads;
- Lielvārdes novads;
- Līgatnes novads;
- Limbažu novads;
- Mālpils novads;
- Mazsalacas novads;
- Neretas novads;
- Ogres novads;
- Pārgaujas novads;
- Priekuļu novads;
- Raunas novads;
- Ropažu novads;
- Rugāju novads;
- Salacgrīvas novads;
- Salas novads;
- Sējas novads;
- Siguldas novads;
- Skrīveru novads;
- Smiltenes novads;
- Vecpiebalgas novads;
- Vecumnieku novads;
- Viesītes novads;

- Viļakas novads;
- republikas pilsēta Valmiera.”

c) Leedut käsitlev kanne asendatakse järgmisega:

„3. **Leedu**

Järgmised piirkonnad Leedus:

- Kėdainių rajono savivaldybė: Josvainių, Pernaravos, Krakių, Kėdainių miesto, Dotnuvos, Gudžiūnų ja Surviliškio seniūnija;
- Panevėžio rajono savivaldybė: Krekenavos, Upytės, Velžio, Miežiškių, Karsakiškio, Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio ja Smilgių seniūnija;
- Radviliškis rajono svaivaldybė: Skėmių ja Sidabravo seniūnija;
- Kauno miesto savivaldybė;
- Panevėžio miesto savivaldybė;
- Kaišiadorys rajono savivaldybė;
- Kauno rajono savivaldybė;
- Pasvalio rajono savivaldybė;
- Prienų rajono savivaldybė;
- Birštono savivaldybė;
- Kalvarijos savivaldybė;
- Kazlų Rūdos savivaldybė;
- Marijampolės savivaldybė.”

2) II osa muudetakse järgmiselt:

a) Eestit käsitlev kanne asendatakse järgmisega:

„1. **Eesti**

Järgmised piirkonnad Eestis:

- Ida-Viru maakond;
- Valga maakond;
- Abja vald;
- Halliste vald;
- Karksi vald;
- Paistu vald;
- Tarvastu vald;
- Antsla vald;
- Mõniste vald;
- Varstu vald;
- Rõuge vald;
- Sõmerpalu vald;
- Haanja vald;
- Misso vald;
- Urvaste vald.”

b) Lätit käsitlev kanne asendatakse järgmisega:

„2. **Lāti**

Järgmised piirkonnad Lätis:

- Aknīstes novads;
- Alūksns novads: Veclaicenes, Jaunlaicenes, Ziemeļu, Alsviķu, Mārkalnes, Jaunalūksnes ja Pededzes novads;
- Apes novads: Gaujienas, Trapenes ja Apes pagasts;
- Cesvaines novads;
- Ērgļu novads;
- Ilūkstes novads;
- republikas pilsēta Jēkabpils;
- Jēkabpils novads;
- Kokneses novads;
- Krustpils novads;
- Līvānu novads;
- Lubānas novads;
- Madonas novads;
- Pļaviņu novads;
- Varakļānu novads.”

c) Leedut käsitlev kanne asendatakse järgmisega:

„3. **Leedu**

Järgmised piirkonnad Leedus:

- Anykščių rajono savivaldybė: Andrioniškio, Anykščių, Debeikių, Kavarsko, Kurklių, Skiemonių, Traupio, Troškūnų ja Viešintų seniūnija ning Svėdasų see osa, mis asub maantee nr 118 lõuna pool;
 - Kėdainių rajono savivaldybė: Pelėdnagių, Vilainių, Truskavos ja Šėtos seniūnija;
 - Kupiškio rajono savivaldybė: Alizavos, Kupiškio, Noriūnų ja Subačiaus seniūnija;
 - Panevėžio rajono savivaldybė: Ramygalos, Vadoklių ja Raguvos seniūnija;
 - Alytaus apskritis;
 - Vilniaus miesto savivaldybė;
 - Biržai rajono savivaldybė;
 - Jonava rajono savivaldybė;
 - Šalčininkų rajono savivaldybė;
 - Širvintų rajono savivaldybė;
 - Trakų rajono savivaldybė;
 - Ukmergės rajono savivaldybė;
 - Vilniaus rajono savivaldybė;
 - Elektrėnų savivaldybė.”
-

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/252,**13. veebruar 2015,****millega muudetakse seoses kõrge patogeensusega linnugripiga otsuse 2007/777/EÜ II lisas Ameerika Ühendriike käsitlevat kannet selliste kolmandate riikide või nende osade loetelus, millest lubatakse liitu tuua lihatooteid ning töödeldud magusid, põisi ja sooli***(teatavaks tehtud numbri C(2015) 714 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 8 sissejuhatavat lauset, artikli 8 lõike 1 esimest lõiku, artikli 8 lõiget 4 ja artikli 9 lõike 4 punkti c,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni otsuses 2007/777/EÜ ⁽²⁾ on sätestatud looma- ja inimtervishoiu nõuded lihatoodete ja töödeldud magude, põite ja soolte saadetiste (edaspidi „kaubad“) liitu importimiseks, liidu kaudu toimuvaks transiidiks ja liidus ladustamiseks.
- (2) Otsuse 2007/777/EÜ II lisa 1. osas on kirjeldatud nende kolmandate riikide piirkondi, mille suhtes on kõnealuste kaupade toomisel liitu kehtestatud piirangud selleks, et kaitsta loomade tervist, ja kus kohaldatakse piirkondadeks jaotamist. Kõnealuse lisa 2. osas on sätestatud loetelu nendest kolmandatest riikidest ja riikide osadest, kust lubatakse kõnealuseid kaupu liitu tuua juhul, kui kaupa on töödeldud vastavalt kõnealuse lisa 4. osas sätestatule.
- (3) Ameerika Ühendriigid on loetletud otsuse 2007/777/EÜ II lisa 2. osas riigina, kust on lubatud muu hulgas tuua liitu kaupu, mis on saadud kodulindudest, tehistingimustes peetavatest uluklindudest (v.a silerinnalised linnud), tehistingimustes peetavatest silerinnalistest lindudest ja looduslikest uluklindudest ning mida on töödeldud muu kõnealuse lisa 4. osas sätestatud töötlemisviisiga kui eritöötlus (töötlemisviis „A“); lisaks peab olema täidetud tingimus, et toote valmistamiseks kasutatud liha vastab värske liha suhtes kohaldatavatele loomatervishoiu-nõuetele, sealhulgas nõudele, et kolmas riik või selle osa, kust liha on pärit, on vaba kõrge patogeensusega linnugripist, nagu on sätestatud otsuse 2007/777/EÜ III lisas esitatud veterinaar- ja terviseohutussertifikaadi näidisel.
- (4) Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel sõlmitud kokkuleppega ⁽³⁾ on ette nähtud piirkondadeks jaotamise meetmete kiire vastastikune tunnustamine liidus või Ameerika Ühendriikides aset leidva haiguspuhangu korral (edaspidi „kokkulepe“).
- (5) Kõrge patogeensusega linnugripi alatüübi H5N8 puhang on kinnitust leidnud ühes Ameerika Ühendriikides Oregoni osariigi Douglase maakonna kodulinnukasvatuses ja kõrge patogeensusega linnugripi alatüübi H5N2 puhang ühes Washingtoni osariigi kodulinnukasvatuses.
- (6) Pidades silmas praegust epidemioloogilist olukorda Ameerika Ühendriikides seoses kõrge patogeensusega linnugripiga, ei ole töötlemisviis „A“ piisav, et kõrvaldada riskid loomade tervisele, mis on seotud Oregoni osariigi Douglase maakonnast ja kogu Washingtoni osariigist pärit kodulindudest, tehistingimustes peetavatest uluklindudest (v.a silerinnalised linnud), tehistingimustes peetavatest silerinnalistest lindudest ja looduslikest uluklindudest saadud kaupade liitu sissetoomisega. Et hoida ära kõrge patogeensusega linnugripi viiruse liitu toomine, tuleks nende toodete puhul kasutada vähemalt otsuse 2007/777/EÜ II lisa 4. osas sätestatud töötlemisviisi „D“.

⁽¹⁾ EÜTL 18, 23.1.2003, lk 11.

⁽²⁾ Komisjoni otsus 2007/777/EÜ, 29. november 2007, millega kehtestatakse looma- ja inimtervishoiu nõuded ning näidissertifikaadid inimtoiduks ettenähtud lihatoodete ja töödeldud magude, põite ja soolte importimiseks kolmandatest riikidest ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2005/432/EÜ (ELT L 312, 30.11.2007, lk 49).

⁽³⁾ Kokkulepe Euroopa Ühenduse ja Ameerika Ühendriikide valitsuse vahel, milles käsitletakse elusloomade ja loomsete toodetega kauplemisel inimeste ja loomade tervise kaitseks võetavaid sanitaarmedmeid ja mis kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu otsusega 1998/258/EÜ (EÜTL 118, 21.4.1998, lk 1).

- (7) Ameerika Ühendriigid esitasid oma territooriumi epidemioloogilise olukorra kohta teavet ja kirjeldasid meetmeid, mida on võetud kõrge patogeensusega linnugripi edasise leviku ärahoidmiseks. Komisjon on seda teavet ja neid meetmeid hinnanud. Hindamise alusel, liidu ja Ameerika Ühendriikide kokkuleppes sätestatud kohustuste ja Ameerika Ühendriikide esitatud tagatiste põhjal on asjakohane järeldada, et töötlemisviisi „D” kasutamise nõudmisest peaks piisama selleks, et hõlmata riske, mis on seotud Oregoni osariigi Douglase maakonnast ja tervest Washingtoni osariigist pärit kodulindudest, tehistingimustes peetavatest uluklindudest (v.a silerinnalised linnud), tehistingimustes peetavatest silerinnalistest lindudest ja looduslikest uluklindudest saadud kaupade liitu toomisega (need on piirkonnad, mille suhtes Ameerika Ühendriikide veterinaarasutused on kõrge patogeensusega linnugripi praeguste haiguspuhangute tõttu piirangud kehtestanud). Sellise piirkondadeks jaotamise arvessevõtmiseks tuleks muuta otsuse 2007/777/EÜ II lisa 1. ja 2. osa.
- (8) Seepärast tuleks otsust 2007/777/EÜ vastavalt muuta.
- (9) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2007/777/EÜ II lisa muudetakse vastavalt käesoleva otsuse lisale.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. veebruar 2015

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Vytenis ANDRIUKAITIS

Otsuse 2007/777/EÜ II lisa muudetakse järgmiselt.

1) 1. osas lisatakse Venemaad ja Lõuna-Aafrika Vabariiki käsitleva kande vahele Ameerika Ühendriikide kohta järgmine kanne:

„Ameerika Ühendriigid	US	01/2014	Kogu riik
	US-1	01/2014	Ameerika Ühendriikide piirkond, välja arvatud US-2
	US-2	01/2014	Ameerika Ühendriikide piirkond, mis vastab Oregoni osariigi Douglase maakonnale ja kogu Washingtoni osariigi territooriumile”

2) 2. osas asendatakse Ameerika Ühendriike käsitlev kanne järgmisega:

„US	Ameerika Ühendriigid US	A	A	A	A	XXX	XXX	A	A	A	XXX	A	XXX	XXX
	Ameerika Ühendriigid US-1	A	A	A	A	A	A	A	A	A	XXX	A	A	XXX
	Ameerika Ühendriigid US-2	A	A	A	A	D	D	A	A	A	XXX	A	D	XXX”

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/253,**16. veebruar 2015,****millega kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad proovivõttu ja aruandlust vastavalt nõukogu direktiivile 1999/32/EÜ seoses laevakütuste väävlisisaldusega**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6 lõiget 1b ja artikli 7 lõiget 1a,

ning arvestades järgmist:

- (1) Õiglase konkurentsi edendamiseks ja meretranspordi jätkusuutlikkuse suurendamiseks on suure tähtsusega direktiivi 1999/32/EÜ kulutõhus ja ühtne rakendamine ja jõustamine, et saavutada sellega kavandatud kasu keskkonnale ja tervisele, mida saadakse tänu sellele, et laevanduses tekib vähem vääveldioksiidi heidet.
- (2) Direktiivi 1999/32/EÜ artiklite 3a, 4a ja 4b tõhusaks rakendamiseks on vaja, et liikmesriigid tagaksid laevadele tarnitavast ja laevadel kasutatavast kütusest piisava sagedusega ja täpsusega proovivõtmise ning ka laevade logiraamatute ja kütuse saatelehtede kontrollimise.
- (3) Direktiivi 1999/32/EÜ artikli 6 lõikega 1 nõutakse, et liikmesriigid võtaksid kõik vajalikud meetmed, et proovivõtmise teel kontrollida laevas kasutatava kütuse väävlisisaldust vastavatel merealadel ja sadamates. Selles kontekstis tuleks proovivõttu käsitada laias tähenduses, et see hõlmaks kõiki kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 1a punktides a, b ja c sätestatud meetmeid nõuetele vastavuse kontrollimiseks.
- (4) Tegelik laevakütuse proovide võtmine nõuetele vastavuse kontrollimiseks tuleb teha pistelise kontrollina kas laeva kütuse ettevalmistamise süsteemist või tehes analüüsi laevas hoitavatest pitseeritud kütuseproovidest.
- (5) Et tagada koormuse õiglane jaotumine liikmesriikide vahel ja kulutõhusus, tuleks proovivõtusageduse valimisel lähtuda liikmesriiki külastavate eri laevade koguarvust, laeva dokumentide kontrollimisest, alternatiivsete valikuvõtete kasutamisest ning konkreetsetest hoiatusteadetest eri laevade kohta.
- (6) Proovide võtmisel kütusest laeva punkerdamisel tuleks tähelepanu suunata sellistele laevakütuse tarnijatele, kelle puhul on leidnud kinnitust, et tarnija on korduvalt tarninud kütust, mille näitajad ei vasta saatelehel esitatud näitajatele, ning võtta arvesse tarnija tarnitud kütusekoguseid.
- (7) Et rakendada direktiivi 1999/32/EÜ kulutõhusalt, tuleks liikmesriikidel soovitada laevadelt proovide võtmise sageduse valimisel järgida riiklikke ohupõhiseid valikumehhanisme ja innovaatilisi vastavuskontrollivõtteid ning jagada kogutud teavet teistele liikmesriikidele.
- (8) 1. jaanuarist 2015 saab kasutada vastavat Euroopa Liidu teabesüsteemi, mille on välja töötanud ja mida haldab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, ning sellesse süsteemi salvestatakse direktiivi 1999/32/EÜ kohaste vastavuskontrollimiste andmed ja selle kaudu vahetatakse andmeid. Liikmesriike tuleks innustada kasutama süsteemi, mis võib oluliselt aidata direktiivi nõuetele vastavuse hindamist ratsionaliseerida ja optimeerida.
- (9) Et mitte kehtestada ebaproportsionaalset halduskoormust ilma rannajooneta liikmesriikidele, tuleks nende riikide lipu all sõitvate laevade ja nende kütusetarnijate puhul teatavaid sätteid selliste liikmesriikide suhtes mitte kohaldada.
- (10) Aruandluse puhul tuleks võtta arvesse kõiki olemasolevaid eesrindlikke võtteid, et halduskoormus oleks võimalikult väike, ja võimaldada paindlikkust nendele liikmesriikidele, kes võivad eelistada aruandlust tavapärasemal viisil. Seepärast on liikmesriikidel võimalik kasutada liidu infosüsteemi, et vastavalt direktiivile 1999/32/EÜ täita asjakohast iga-aastast aruandluskohustust.

⁽¹⁾ EÜTL L 121, 11.5.1999, lk 13.

- (11) Et esmatahtsustada laevakütuse kontrollimist kulutasuval viisil, võivad liikmesriigid kasutada ohupõhist valikumehhanismi, kui on olemas ühised andmed väävlinoete vastavuskontrollimise ja proovivõtu kohta, kuid mitte enne 1. jaanuari 2016.
- (12) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 1999/32/EÜ artikli 9 lõike 1 kohaselt loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva otsusega kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad proovivõtumeetodeid ja -sagedust ning aruandlust vastavalt direktiivile 1999/32/EÜ seoses laevakütuste väävlisisaldusega.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kulupaak” – mahuti, kust võetakse kütust järgmises etapis töötava siseõlemismootori jaoks;
- 2) „kütuse ettevalmistamise süsteem” – süsteem, mis hõlmab kütuse jagamist, filtreerimist, separeerimist ja edastamist kulupaagist siseõlemismootorisse;
- 3) „laeva esindaja” – laeva kapten või vastutav ametnik, kes vastutab kasutatava laevakütuse, dokumentide ja alternatiivse kütuseproovi võtmise koha eest;
- 4) „väävli inspektor” – isik, kelle on volitanud liikmesriigi pädev asutus kontrollima vastavust direktiivi 1999/32/EÜ sätetele;
- 5) „liidu infosüsteem” – süsteem, mis kasutab eri laevade küllastuste andmeid seoses süsteemiga SafeSeaNet, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/59/EÜ⁽¹⁾ artikliga 22a kehtestatud teabehaldussüsteem (edaspidi „SafeSeaNet”), millesse salvestatakse direktiivi 1999/32/EÜ kohaste vastavuskontrollimiste andmed ja mille kaudu vahetatakse andmeid, ning mida haldab Euroopa Meresõiduohutuse Amet. Liidu ohupõhine valikumehhanism on välja töötatud kõnealuste üksikute vastavuskontrollimiste tulemuste ja nendega seotud järelduste põhjal vastavalt direktiivile 1999/32/EÜ.

Artikkel 3

Laevas kasutatava kütuse proovide võtmise sagedus

1. Liikmesriigid teevad laeva logiraamatute ja kütuse saatelehtede kontrollimisi laevas vähemalt 10 % asjaomast liikmesriiki küllastavate eri laevade koguarvust.

Liikmesriiki küllastavate eri laevade arv määratakse kui süsteemis SafeSeaNet kolmel aruandeaastale eelneval aastal registreeritud laevade koguarvu aasta keskmine.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/59/EÜ, 27. juuni 2002, millega luuakse ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/75/EMÜ (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 10).

2. 1. jaanuarist 2016 tuleb laevas kasutatava kütuse väävlisisaldust kontrollida ka proovivõtu või analüüsi teel või mõlemal viisil allpool näidatud osal kontrollitavatest laevadest, millele on osutatud lõikes 1:

- a) 40 % liikmesriikides, mis täies ulatuses piirnevad vääveloksiidide heite kontrollipiirkondadega (SECAdega);
- b) 30 % liikmesriikides, mis osaliselt piirnevad SECAdega;
- c) 20 % liikmesriikides, mis ei piirne SECAdega.

1. jaanuarist 2020 tuleb liikmesriikides, mis ei piirne SECAdega, laevas kasutatava kütuse väävlisisaldust kontrollida ka proovivõtu või analüüsi teel või mõlemal viisil 30 % lõikes 1 osutatud laevadest.

Liikmesriigid võivad järgida käesolevas lõikes sätestatud sagedusi, valides laevu siseriiklike ohupõhiste valikumehhanismidega ja konkreetsete hoiatusteade järgi eri laevade kohta, mis on salvestatud liidu teabesüsteemis.

3. Selliste lõike 2 järgi arvutatud eri laevade arvu, mida kontrollitakse ka analüüsi või proovivõtu teel, võib kohandada, kuid mitte vähendada üle 50 %, kas:

- a) selliste eri laevade arvu võrra, mille puhul kontrollitakse võimalikku rikkumist kaugseiremeetoditega või kiire skaneerimise analüüsimeetodiga, või
- b) määrates kindlaks teatava laevade arvu, mille puhul dokumentide kontrolli vastavalt lõikele 1 tehakse vähemalt 40 % asjaomast liikmesriiki aastas külastavatest eri laevadest.

Punktide a ja b kohaselt tehtud kontrollimiskohandused tuleb esitada liidu teabesüsteemi.

4. 1. jaanuarist 2016 võib liikmesriik lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud aastasageduse asemel kohaldada liidu ohupõhise valikumehhanismi järgset iga-aastast proovivõtusagedust.

5. Käesolevat artiklit ei kohaldata Tšehhi Vabariigi, Luksemburgi, Ungari, Austria ja Slovakkia suhtes.

Artikkel 4

Laevale tarnitavast kütusest proovide võtmise sagedus

1. Kooskõlas direktiivi 1999/32/EÜ artikli 6 lõike 1a punktiga b, võttes arvesse tarnitud laevakütuse koguseid, tuleb liikmesriikidel võtta proove ja teha analüüse laevakütusest laeva tarnimise ajal asjaomases liikmesriigis registreeritud selliste laevakütuse tarnijate korral, kelle puhul on vähemalt kolm korda igal vaadeldaval aastal kindlaks tehtud, nagu nähtub liidu teabesüsteemi või artiklis 7 osutatud aastaaruande põhjal, et tarnitav kütus ei vasta kütuse saatelehele märgitud andmetele.

2. Käesolevat artiklit ei kohaldata Tšehhi Vabariigi, Luksemburgi, Ungari, Austria ja Slovakkia suhtes.

Artikkel 5

Proovivõtumeetodid laevas kasutatava kütuse väävlisisalduse kontrollimiseks

1. Artikli 3 kohaselt tuleb liikmesriikidel laevas kasutatavast kütusest proovide võtmiseks väävlisisalduse nõuetele vastavuse kontrollimiseks kohaldada järgmist järkjärgulist meetodit:

- a) logiraamatute ja kütuse saatelehtede kontroll;
- b) vajaduse korral üks või mõlemad järgmistest proovivõtu- ja analüüsimeetoditest:
 - i) analüüs laevakütuse saatelehele lisatud pitseeritud kütuseproovidest, mis on tehtud vastavalt MARPOLi konventsiooni VI lisa eeskirja 18 punktidele 8.1 ja 8.2;

- ii) artikli 6 kohaselt laeval pistelise proovi võtmine laeval kasutamiseks ette nähtud kütusest ja sellest analüüsi tegemine.
2. Pärast väävlisalduse kontrollimist ja analüüsi tegemist peab väävli inspektor salvestama kütuse kontrolli andmed ja tulemused, nagu osutatud artikli 7 punktis a.

Artikkel 6

Pisteliste proovide võtmine laevas

1. Liikmesriigid võtavad laeval ühe või mitu pistelist proovi laevakütusest kohas, kus on paigaldatud ventiil kütuse ettevalmistamise süsteemist proovi võtmiseks, nagu näidatud laeva kütusetorustikul või kütuseskeemis ja nagu on heaks kiitnud laeva lipuriigi haldusasutus või tema nimel tegutsev tunnustatud organisatsioon.
2. Kui lõikes 1 osutatud proovivõtukohta ei ole, tuleb proovivõtukohaks valida selline koht, kus on proovi võtmiseks paigaldatud ventiil, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:
 - a) see on kerge ja ohutu käsitseda;
 - b) see võimaldab arvesse võtta seda, et sisepõlemismootoris kasutatakse mitmesuguste kvaliteedikategooriate kütuseid;
 - c) see paikneb kulupaagi suhtes kütuseahela järgmises osas;
 - d) see paikneb sisepõlemismootorile nii lähedal kui sobilik ja ohutu, võttes arvesse kütuse liiki, vooluhulka, temperatuuri ja rõhku enne valitud proovivõtukohta;
 - e) selle koha valib laeva esindaja ja kiidab heaks väävli inspektor.
3. Liikmesriigid võivad kütuse ettevalmistamise süsteemist võtta pistelisi proove rohkem kui ühest kohast, et teha kindlaks, kas võib olla tegemist ristsaastumisega, kui kütuse ettevalmistamise süsteem ei ole täielikult eraldatud või kui on mitu mahutit.
4. Liikmesriigid tagavad, et pisteline proov võetakse proovianumasse, millest saab täita vähemalt kolm pudelit laevakütuse esindava prooviga.
5. Liikmesriigid võtavad meetmeid, millega tagatakse, et:
 - a) väävli inspektor pitseerib proovipudelid laeva esindaja juuresolekul, kasutades kordumatut tunnuskoodi;
 - b) kaks proovipudelit viiakse analüüsi tegemiseks kaldale ja
 - c) üks proovipudel jääb laeva esindajale hoiule vähemalt 12 kuuks kogumise kuupäevast alates.

Artikkel 7

Aastaaruandes esitatav teave

Liikmesriigid peavad igal aastal esitama komisjonile aruande laevakütuse vastavusest väävlisalduse normidele, mis peab sisaldama vähemalt järgmist teavet:

- a) uuritud laevakütuste väävlisalduse nõuetele mittevastavuse juhtude arv aastas ja liik, sealhulgas üksikute proovide analüüsimisel saadud väävlisaldused ja määratud keskmine väävlisaldus;
- b) dokumentide kontrollimiste arv aastas, sealhulgas kütuse saatelehed, kütuse punkerdamise koht, õliregistrid, logiraamatud, kütuse vahetamise menetlused ja kirjendamine;

- c) teated laevakütuse mittesaadavusest, nagu osutatud direktiivi 1999/32/EÜ artikli 4a lõikes 5b, sealhulgas laeva andmed, punkerdamissadama andmed ja liikmesriigid, kus laevakütuse kättesaadavuse probleem on tekkinud, nõuete arv, mille on sama laev esitanud, puuduva kütuse liik;
- d) laevakütuse tarnijatele nende territooriumil esitatud teated ja protestikirjad seoses kütuste väävlisisaldusega;
- e) asjaomase liikmesriigi kõigi kütusetarnijate nimekiri nimede ja aadressidega;
- f) teiste heite vähendamiseks kasutatavate meetodite kirjeldus, sealhulgas katsed ja pidev heite seire, või teiste kütuste kasutamine ja selliste vastavuskontrollide kirjeldus, mida tehakse selleks, et tagada direktiivi 1999/32/EÜ I ja II lisa kohast SOx heite pidevat vähendamist laevadel, mis sõidavad liikmesriigi lipu all;
- g) kui see on asjakohane, riiklike ohupõhiste valikumehhanismide kirjeldus, sealhulgas vastavad hoiatusteated, ning kaugseire ja muude kättesaadavate võtete kasutamine eri laevade esmatähtsustamiseks vastavuse kontrollimiseks;
- h) algatatud rikkumismenetluste või sanktsioonide arv või mõlemad; trahvide arv, mis pädev asutus on määranud nii laeva operaatoritele kui ka laevakütuse tarnijatele;
- i) iga laeva kohta pärast logiraamatute ja kütuse saatelehtede või proovide või mõlemate kontrollimist:
 - i) laeva andmed, sealhulgas laeva IMO number, tüüp, vanus ja tonnaaž;
 - ii) proovivõtu- ja analüüsiandmed, sealhulgas proovide arv ja liik, kasutatud proovivõtumeetodid ja proovivõtukohad laeva tüübivastavuse kontrollimiseks;
 - iii) asjaomane teave kütuse saatelehtede kohta, kütuse punkerdamise koht, õliregistrid, logiraamatud, kütuse vahetamise menetlused ja kirjendamine;
 - iv) riigi tasandil algatatud täitemeetmed ja õiguslikud menetlused või sanktsioonid või mõlemad asjaomase laeva puhul.

Artikkel 8

Aruande vorm

1. Liikmesriigid võivad kasutada liidu teabesüsteemi, et selles vahetult pärast kontrollimist registreerida kõik asjaomased kütuse kontrollimisega seotud andmed ja tulemused, sealhulgas proovivõtuandmed.
2. Liikmesriik, kes kasutab liidu teabesüsteemi vastavuskontrollide andmete salvestamiseks, vahetamiseks ja jagamiseks, võib kasutada liidu teabesüsteemis pakutavate vahendite kogumit, et täita oma aruandekohustusi, mis on sätestatud direktiivi 1999/32/EÜ artiklis 7.
3. Liikmesriigid, kes ei kasuta liidu teabesüsteemi, peavad aitama luua ühenduse liidu teabesüsteemi ja sellise riikliku süsteemi vahel, millesse on vajaduse korral võimalik salvestada vähemalt samad andmed nagu liidu teabesüsteemi, või nad esitavad elektroonilise aruande kõigi artiklis 7 osutatud elementidega.

Artikkel 9

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 16. veebruar 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET